

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 13

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN;

17 MEI 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	693
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	700
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	701
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	702
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	706
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	706

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	707
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	708
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	709
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	712

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	717
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	717

REGISTER	718
---------------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 144
van 5 april 1993
van de heer L. BARBE

Slibstort in Dendermonde — Milieuverontreiniging

In de loop van de maand maart werd slib gestort in de Vlassenbroekse polder in Dendermonde. Het betrokken terrein staat op het gewestplan als reservaatgebied aangeduid. Het storten zou gebeurd zijn zonder de nodige milieuvergunning en zonder een vergunning tot instelling van een vergunningsplicht voor wijziging van de vegetatie. Het slib zou afkomstig zijn van een waterwinning van de Vlaamse Maatschappij voor Waterwinning (Londerzeel). Uit een analyse zou blijken dat het hoge concentraties ijzer en sulfaten bevat.

1. Werd bij het storten van dit slib de milieuwetgeving overtreden ? In welke zin ?
2. Hebben de diensten van de minister een onderzoek ingesteld ? Werd hierbij proces-verbaal opgesteld ?
3. Is het slib afkomstig van de Vlaamse Maatschappij voor Waterwinning ? Hoe is het mogelijk dat hun (zuiverings)slib daar terecht komt ?
4. In welke mate is het slib verontreinigd en in welke mate kan het bodem en grondwater verontreinigen ?

Antwoord

1. Aangezien desbetreffend slib een afvalstof is, werd een inbreuk gepleegd op artikel 5 van het **Afvalstoffendecreet** van 2 juli 1981 dat luidt als volgt : "Het is verboden afvalstoffen achter te laten". Er werd geen vergunning verleend voor het storten van dit slib.
2. Mijn administratie Milieu, Natuur en Landinrichting, bestuur Milieu-inspectie, buitendienst Gent heeft proces-verbaal van overtreding opgemaakt op 21 april 1993. Op 6 april 1993 werden reeds monsters van het afval genomen. Door de beambte van Waters en Bossen werd reeds een proces-verbaal opgesteld in het kader van het bosdecreet.
3. Het slib is inderdaad afkomstig van de VMW. Hoe het daar terecht komt moet uit het (gerechtelijk) onderzoek blijken.

Voor de **ruiming** van de lagunes van de waterwin-

ning Londerzeel in 1993 sloot de VMW een onderhandse overeenkomst met de aannemer D'Hooghe uit Grembergen-Dendermonde. Volgens de afspraak met deze aannemer zou deze het slib op zijn eigen terrein laten uitdrogen alvorens het naar een definitieve stortplaats af te voeren.

De **ruiming** vond plaats op 19 en 22 maart.

De VMW heeft met een schrijven op 20 april 1993 aan de aannemer gevraagd het bewijs te leveren dat het slib van de waterwinning Londerzeel op een volledig legale wijze gestort is of gestort zal worden.

4. Voorlopige gegevens laten veronderstellen dat het geen giftig slib is. De juiste samenstelling van het slib zal door een grondige analyse uitgemaakt worden. Voorlopige gegevens duiden op een hoog gehalte aan ijzer, sulfaten en fosfaten.

Vraag nr. 145
van 5 april 1993
van de heer L. BARBE

Maalderij n.v. Immo in Lennik — Milieuvuiling

De belangrijkste industriële vestiging in Lennik is de maalderij n.v. Immo van Diest (of n.v. Vadigran). Al jaren zorgt dit bedrijf voor stof- en lawaaihinder in de dorpskom van Lennik. Het bedrijf breidt steeds verder uit, blijkbaar ook in de achterliggende agrarische zone, waarbij zowel de wetgeving inzake de ruimtelijke ordening als Vlarem overtreden zouden, worden.

1. Hebben de bevoegde diensten er de laatste 3 jaar inspecties uitgevoerd ? Wanneer ?
2. Werden er processen-verbaal opgemaakt tegen overtredingen van de milieuwetgeving ? Wanneer ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om een einde te maken aan de milieuvuiling en aan het overtreden van de milieuwetgeving door dit bedrijf ?

Antwoord

1. Klachten van omwonenden van het vergunde bedrijf Vadigran, Algoetstraat 36 in Lennik, zijn bij het bestuur Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting niet gekend. Ook zijn er de laatste drie jaar geen inspecties uitgevoerd.
2. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant van 23 mei 1985 werd aan voornoemd bedrijf vergunning verleend voor het verder uitbaten van een werkplaats voor het zuiveren en het sorteren van granen met aanhorigheden en dit tot 15 oktober 2012. Processen-verbaal in verband met overtredingen werden er niet opgesteld.
3. Op heden heb ik het bestuur Milieu-inspectie buitendienst Leuven belast met een grondig onderzoek naar de naleving van de milieuwetgeving door dit bedrijf. In geval van inbreuken zal betrokkene ge verbaliseerd worden en zal de procureur des ko-

nings te Brussel gevraagd worden tot vervolging over te gaan. Van zodra meer gegevens beschikbaar zijn omtrent de resultaten van het onderzoek, zal ik niet nalaten het lid hiervan rechtstreeks op de hoogte te brengen.

Vraag nr. 146
van 5 april 1993
van de heer R. SWINNEN

Afvalwaterzuivering in de Beneden-Demer — Concrete uitwerking

Naar aanleiding van de vergadering van het **Bekkencomité** ben ik zo vrij om volgende vragen te stellen.

1. Wat zijn de concrete zuiveringsscenario's die worden uitgewerkt voor de Beneden-Demer? Graag specifieke aandacht voor de AWP II gebieden nr. 27 Gete, nr. 28 Velpe en nr. 29 Beneden-Demer.
2. Wat is het gevolgde tijdschema om de vooropgestelde kwaliteitsdoelstellingen voor deze hydrografische bekkens te bereiken?
3. Wat zijn de financiële investeringen om de vooropgestelde kwaliteitsdoelstellingen en de vooropgestelde timing te respecteren?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij heeft mij (in het kader van de opmaak van het investeringsprogramma 1994) een ontwerp van investeringsprogramma voorgelegd waarbij de in de regeringsverklaring vermelde prioritaire bekkens als uitgangspunten werden genomen en waarbij op basis van een geobjectiverde kostprijsbepaling de relatief meest renderende projecten werden geprofileerd.

Dit impliceert dat een gerichte aanpak van de verontreinigingsbronnen per bekken wordt nagestreefd. De prioritaire bekkens (zijnde de drinkwaterwinningsgebieden, het Dender-, Ijzer-, Demer- en Netebekken en de bovenloop van de Schelde) werden grondig geïnventariseerd om de nog noodzakelijke bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur te definiëren. Een belangrijk aandeel van de aldus gedefinieerde investeringen heb ik op 31 juli 1992 goedgekeurd in het investeringsprogramma 1994-1995 (deels). De gekozen zuiveringsscenario's voor de verschillende zones voor het bekkencomité van de Demer werden door de VMM reeds twee maal voorgesteld. Een eerste keer gebeurde dit in Aalst op 17 juli 1992 ter bespreking van het ontwerp investeringsprogramma 1994-1995 aan de hand van onder meer geprojecteerde blokschema's. Een duidelijker beeld van de concrete voorgestelde zuiveringsscenario's werd gegeven aan de hand van dia's gemaakt op basis van ingekleurde stafkaarten van 1/50.000 in de plenaire vergadering van het Demerbekkencomité in Diest van 8 december 1992. Aan de deelnemers werd een document, genaamd "Demerbekken : bijlage 1", overhandigd waarin naast de goedgekeurde projecten van het investeringsprogramma 1994-1995 (deel) en de hydrografische indeling van Vlaanderen ook een kopie van de bovenvermelde stafkaarten opgenomen is.

Een korte schets van het concrete voorgestelde zuiveringsscenario per zone werd rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

Bij de opmaak van het investeringsprogramma 1995-1999 zullen de diverse investeringsvoorstellen geëvalueerd worden en overeenkomstig de hiervoor geschetste prioriteiten opgenomen worden op een investeringsprogramma.

De enorme financiële inspanningen die het Vlaamse Gewest momenteel levert via de investeringsprogramma's die ter uitvoering aan de n.v. Aquafin opgedragen worden (à rato van ± 6 miljard frank/jaar exclusief BTW en algemene kosten) zullen niet leiden tot de vooropgestelde oppervlaktewaterkwaliteit als niet tegelijkertijd evenwaardige inspanningen geleverd worden om de uitbouw van het gemeentelijk rioleringsnet te activeren en vooral ook vervuiling afkomstig van de andere grote verontreinigingsbronnen (industrie, landbouw) terug te dringen. Uit de inventarisatiestudies uitgevoerd door de Vlaamse Milieumaatschappij blijkt dat na uitvoering van het investeringsprogramma 1990 amper 30 procent van het afvalwater afkomstig van de huishoudens aangesloten was (is) op een openbare zuiveringsinstallatie en dit terwijl 78 procent van de Vlamingen aangesloten zijn op de riolering. Het probleem is evenwel dat deze riolering geen aaneensluitend geheel vormt en dat bijgevolg talloze eindpunten van rioolstrengen rechtstreeks in oppervlaktewater uitmonden.

De grootschalige saneringsoperatie die na de oprichting van Aquafin begin 1991 werd aangevat is bijgevolg tenvolle gerechtvaardigd om de algemene achterstand op het vlak van waterzuivering op te halen.

De opdracht van Aquafin zoals concreet vertaald in de investeringsprogramma's die ter uitvoering werden opgedragen, bestaat hierin dat de bovengemeentelijke zuiveringsinfrastructuur in Vlaanderen op relatief korte termijn wordt uitgebouwd en dat relevante lozingspunten (eindpunten van bestaande rioleringsstrengen) op deze aaneensluitende infrastructuur wordt aangesloten.

Om de gemeenten te stimuleren tot het uitvoeren van de verdere aanleg van hierop aansluitende riolering heb ik op de begroting 1993 in een krediet voorzien van 500 miljoen frank. De geplande aanvullende gewestbijdrage kan gecumuleerd worden met trekkingsrechten uit het Investeringsfonds dat eveneens bedoeld is om dergelijke werken te financieren.

Evenwel blijft de uitbouw van het gemeentelijk rioleringsnet hoofdzakelijk een gemeentelijke bevoegdheid en is het dus vooral de verantwoordelijkheid van de gemeentelijke bestuurders om de nodige initiatieven ter zake te nemen.

Inzake het terugdringen van de verontreiniging afkomstig vanuit de landbouwsector verwijs ik naar het Mestdecreet enerzijds en naar de Vlarem 1-bepalingen daarentrent anderzijds.

Zowel Vlarem II als het Mestdecreet bevatten heel wat maatregelen die tot doel hebben om de verontreiniging vanuit de landbouw terug te dringen. Het mestactieplan zal een verdere invulling van deze maatregelen inhouden.

Wat de verontreiniging afkomstig van de industriële activiteiten betreft heb ik formeel de opdracht gegeven om een immissiegericht emissiebeleid (vergunningen en heffingen) uit te stippelen.

Dit betekent dat niet de zogenaamde sectoriële voorwaarden doch wel de kwaliteitsdoelstellingen van de waterloop de leidraad vormen bij het verlenen van nieuwe vergunningen of het aanpassen van bestaande.

In elk geval is het nastreven van de integrale toepassing van de best beschikbare technieken (BATNEEC's) in de industriële processen het algemene streefdoel.

Maximaal zelfzuiveren, ongeacht het een lozing op oppervlaktewater dan wel op riolering betreft, is de boodschap.

**Vraag nr. 147
van 8 april 1993
van de heer F. DEWINTER**

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Factuur en berekeningswijze

Naar verluidt berekent de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging op basis van het totale waterverbruik van een pand, zonder rekening te houden met eventueel meerdere apart levende bewoners en/of gezinnen. De factuur wordt slechts uitsplitst wanneer de bewoners daar uitdrukkelijk met een aangetekend schrijven om vragen. Die aanvraag moet jaarlijks worden hernieuwd.

Men meldt ons dat dit systeem veelvuldig tot misbruiken leidt. Sommige huiseigenaars of huismeesters zouden de niet-uitsplitste facturen van de Vlaamse Milieumaatschappij integraal aan al de bewoners van hun panden doorrekenen en slechts eenmaal het factuurbedrag aan de Vlaamse Milieumaatschappij doorstorten.

1. Kan de minister mij meedelen of het mogelijk is dat de Vlaamse Milieumaatschappij haar facturen in de toekomst automatisch uitsplitst per apart levende bewoner of per gezin ?

Daarenboven roept ook de berekeningswijze van de heffing heel wat vragen op. Er worden naar verluidt hogere tarieven toegepast naar gelang de bewoners van een pand meer water verbruiken. Hoger waterverbruik hoeft niet per se het gevolg te zijn van verspilzucht, maar kan duiden op de aanwezigheid van een groter gezin met meer kinderen.

2. Zou het niet beter zijn de heffing te berekenen op basis van een vast bedrag per kubieke meter ?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij berekent de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging zoals de wet van 26 maart 1971 bepaalt in artikel 35bis paragraaf 3 :

“Voor de toepassing van dit decreet wordt als een aan de heffing onderworpen heffingsplichtige beschouwd, elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik

in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet of op dit grondgebied over een eigen waterwinning heeft beschikt of op dit grondgebied water heeft geloosd, ongeacht de herkomst van het water.

Voor de toepassing van dit decreet wordt de persoon waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest factureert betreffende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn ter zake van het aan hem gefactureerde waterverbruik afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij, onverminderd diens verhaal op de werkelijke verbruiker van het water.”

Uitsplitsing van het heffingsbiljet volgens de bewoners gebeurt niet. Bovengenoemd artikel vermeldt immers dat de persoon waaraan de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het Vlaamse Gewest factureert, onweerlegbaar vermoed wordt de heffingsplichtige te zijn. De heffingsplichtige kan wel een herberekening van zijn heffing aanvragen en dit op grond van artikel 35quater paragraaf 4 dat zegt :

“Voor elke in dit artikel en in categorie 56 van de bijlage 1 bij deze wet bedoelde heffingsplichtige die niet de werkelijke gebruiker is van het aan hem, in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, gefactureerd waterverbruik, en voor zover dit waterverbruik afkomstig is van meer dan één wooneenheid, wordt de heffing berekend per wooneenheid overeenkomst § 1 van dit artikel bij Q_w gelijk is aan het door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar gefactureerd waterverbruik uitgedrukt in m^3 gedeeld door het aantal wooneenheden.

In geval de facturen het waterverbruik niet vermelden wordt door de maatschappij aangenomen dat Q_w gelijk is aan het quotiënt van de door de openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar totale gefactureerde kosten, exclusief BTW, gedeeld door 40. Dit quotiënt wordt gedeeld door het aantal wooneenheden.

De aldus vastgestelde heffing kan in geen geval minder bedragen dan 300 frank per wooneenheid.

Om van deze vermindering te kunnen genieten moet de heffingsplichtige bij aangetekend schrijven aan de Maatschappij melding doen voor het aantal wooneenheden waarop de heffing betrekking heeft binnen de 2 maand na ontvangst van het heffingsbiljet.”

Wat betreft de misbruiken die er eventueel zouden gebeuren door sommige huiseigenaars, kan ik meedelen dat de controle van de huurder ten opzichte van de verhuurder in verband met de heffing zich op hetzelfde niveau als elke andere onkostenverrekening zoals voor water, elektriciteit, enzovoort bevindt.

De huidige vigerende wetgeving houdt een getrappt systeem in. Dit brengt met zich mee dat bij een hoger waterverbruik een hogere coëfficiënt wordt toegepast. Op die wijze wordt het spaarzaam waterverbruik beloond. Anderzijds wordt een groter waterverbruik — en dus een grotere watervervuiling — op basis van het principe de vervuiler betaalt, benaderd.

Wat de relatie waterverbruik-gezinsgrootte betreft blijkt uit onderzoek dat het waterverbruik niet lineair stijgt met het aantal gezinsleden, daar een aantal activiteiten slechts ten dele afhankelijk zijn van de gezinsgrootte.

Een vast bedrag per kubieke meter waterverbruik houdt een wijziging in van de wetgeving.

Vraag nr. 148
van 8 april 1993
van de heer L. APPELTANS

Grondwaterwinning Tessenderlo Chemie — Gegevens

De bestendige deputatie van de provincie Limburg heeft op 9 juli 1987 een vergunning verleend aan de n.v. Tessenderlo Chemie voor de uitbreiding van een gemachtigde grondwaterwinning op de percelen 2de afdeling, sectie B, nr. 251 C3 van het kadaster van de gemeente Tessenderlo.

Vroeger werden al een aantal vergunningen verleend aan het bedrijf om grondwaterwinningen te exploiteren :

- de beslissing van 27 november 1947 tot exploitatie van een grondwaterwinning ;
- de beslissing van 1 oktober 1965 tot exploitatie van een grondwaterwinning ;
- de beslissing van 24 oktober 1972 tot exploitatie van een grondwaterwinning bestaande uit 1 boring met een maximum debiet van 1080 m³ per dag ;
- de akte van 27 juli 1977 van de mijnningenieur tot exploitatie van 2 putten met een totaal debiet van 800 m³ per dag.

Graag kreeg ik van de minister antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel water wordt door het bedrijf dagelijks onttrokken aan de bodem ?
2. Hoeveel water heeft het bedrijf in 1991 opgepompt ?

Antwoord

1. Tijdens het jaar 1991 heeft de n.v. Tessenderlo Chemie dagelijks gemiddeld 744 m³ opgepompt uit twee putten.
2. In totaal heeft dit bedrijf in het jaar 1991 282.368 m³ opgepompt.

Vraag nr. 149
van 8 april 1993
van de heer L. APPELTANS

Tessenderlo Chemie — Verbranding gechlloreerde koolwaterstoffen

Op 9 maart 1989 heeft de bestendige deputatie van de provincie Limburg een vergunning verleend voor de

stockage en verbranding van gechlloreerde koolwaterstoffen door het bedrijf Tessenderlo Chemie in Tessenderlo voor een periode van 5 jaar.

Graag kreeg ik van de minister antwoord op de volgende vragen.

1. Werd er voor 9 maart 1989 vastgesteld dat voornoemd bedrijf gechlloreerde koolwaterstoffen heeft verbrand in ovens op het eigen bedrijfsterrein ?
2. Zo ja, werd hiertegen proces-verbaal opgesteld ?
3. Hoeveel ton gechlloreerde koolwaterstoffen werd sedert 9 maart 1989 in de vergunde ovens verbrand ?
4. Welke emissies werden in de rookgassen vastgesteld ? Graag kreeg ik een specificatie volgens artikel 15 van de algemene bepalingen, verbonden aan de exploitatievergunning van de bestendige deputatie van 9 maart 1989.

Antwoord

1. Sinds 1972 worden vloeibare gechlloreerde koolwaterstoffen verbrand in de herbewerkingsovens van de sulfaatafdeling van Tessenderlo Chemie Tessenderlo (hierna te noemen TCT). De betreffende producten werden beschouwd als brandstof (energiebron) ; zowel de ovens als de opslagtanks zijn opgenomen in de exploitatievergunning van TCT.

Op 3 februari 1988 werd door het toenmalige Bestuur voor Leefmilieu van AROL (Administratie Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu) het bedrijf verzocht de verwerking van deze Cl-KWS stop te zetten, vermits voor de verwerking van deze producten in het kader van de wet op de giftige afval specifieke vergunningen vereist waren.

2. In februari 1988 heeft het Bestuur voor Leefmilieu een controle uitgevoerd waarbij werd vastgesteld dat de verwerking van Cl-KWS effectief was stopgezet.

Er werd dan ook geen proces-verbaal van overtreding opgesteld.

3. Sinds 9 maart 1989 werden de volgende hoeveelheden gechlloreerde koolwaterstoffen in de ovens met vergunning verbrand :

1989 : 358 ton
1990 : 2.927 ton
1991 : 4.209 ton
1992 : 5.161 ton
1993 : 1.228 ton

Totaal : 13.883 ton.

4. Conform artikel 25 van de uitbatingvoorwaarden voor opslag en verbranden van gechlloreerde koolwaterstoffen, gevoegd bij de exploitatievergunning, verleend in het kader van de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval, door de bestendige deputatie van provincie Limburg van 9 maart 1989, laat TCT twee maal per jaar metingen en analyses uitvoeren op de rookgassen ter controle van de opgelegde emissiegrenswaarden, opgelegd in artikel 15 van dezelfde uitbatingvoorwaarden.

Hieronder is een overzicht van de metingen bijge-

voegd, waarbij de volgende opmerkingen dienen te worden gemaakt :

- a. Hoewel het meten van polychloorbenzofuranen en polychloordibenzodioxines werd opgelegd in artikel 25, zijn geen emissiegrenswaarden opgelegd in artikel 15.
- b. Metingen van het totale stofgehalte en elementenanalyse van het stof kunnen niet conform de NBN X44-002 uitgevoerd worden vermits de emissiegassen oververzadigd zijn met water.

- c. De toegestane emissiewaarden zijn **daggemiddelde** waarden.
- d. De gemeten waarden zijn **uurgemiddelde** waarden.
- e. Vlarem II voorziet bij de beoordeling van de metingen en de analyseresultaten in een **nauwkeurigheid** van 30 percent.

Emissiemeting CI-KWS in herbewerkingsoven TCT

Tessengerlo Chemie Tessenderlo

Parameter	Eenheid	Norm	Meting			
			9.12.92	29.4.92	5.11.91	27.8.91
CO	MG/NM ³	100	3,4	6,7	22,8	11,4
Organische stoffen (als C)	MG/NM ³	20	11,9	< 0,2	26,7	< 0,2
Zwaveloxiden SO ₂	MG/NM ³	100	21,2	9,8	19	2,8
Gasvormige chloriden (als HCL)	MG/NM ³	50	12,5	61,5	24,6	3,7
Vinylchloride	MG/NM ³	5	geen	< 0,03	< 0,05	< 0,02
Gasvormige fluoriden (als HF)	MG/NM ³	3	< 0,07	1,7	< 0,3	0,38
NO	MG/NM ³		54	67,7	29,7	37
NO ₂	MG/NM ³		< 2	< 2	< 2	< 2
NO _x	MG/NM ³		82	103,7	45,5	56
CL ₂	MG/NM ³		< 0,4	54	69	31
Dioxines en dibenzofuranen	NG/NM ³					3,07
Dioxines en dibenzofuranen	PG/NM ³		1.046	414,4	96,57	

Vraag nr. 150
van 8 april 1993
van de heer P. BREYNE

Sanerings- en renovatiewerken — Nieuwe rentetolage en verbeteringspremie

Het nieuwe stelsel van tegemoetkoming in de aflossing van de hypothecaire lening (besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993) is bij renovatiewerken alleen toepasselijk voor werken die minstens 500.000 frank belopen.

Het aanvullende stelsel van verbeteringspremie (besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1992) voert een toelage in van 50 percent van bepaalde uitgaven, met een maximale subsidiëring, afhankelijk van de aard der werken, voor een beperkt aantal werken (vernieuwen van dak, installatie van badkamer enzovoort). De maximale toelage voor alle in aanmerking komende werken samen beloopt 100.000 frank (uitzonderlijk 115.000 frank).

De combinatie van beide stelsels houdt in dat er blijkbaar in geen enkele vorm van toelage meer voorzien wordt voor het deel van de sanerings- en renovatiewerken dat betrekking heeft op een bedrag tussen 200.000 frank (uitzonderlijk 230.000 frank) en 500.000 frank.

Is die interpretatie juist ?

Zo ja, welke maatregelen worden er overwogen om voor die uitgaventranché blijvend in een tegemoetkoming te voorzien die vergelijkbaar is met wat tot 31 maart 1993 van kracht was ?

Antwoord

De vóór 1 april 1993 bestaande systemen van toelagen en premies waren niet meer aangepast aan de wensen van diegenen die ervan gebruik moesten maken.

Drie grote problemen dienden opgelost te worden :

- orde scheppen in een chaos van reglementeringen, toelagen en premiestelsels waarin de toekomstige bouwer, koper en verbouwer van een woning zijn weg niet meer vond ;
- ervoor zorgen dat de financiële tegemoetkomingen worden uitbetaald wanneer men ze werkelijk nodig heeft, niet langer maanden of jaren na de uitvoering van de werken en het betalen van facturen ;
- een systeem ontwikkelen waarbij de premies en tegemoetkomingen terechtkomen bij diegenen die ze werkelijk nodig hebben. Uit onderzoek bleek immers dat een gedeelte van het Vlaamse budget voor huisvesting naar mensen ging die werkelijk geen behoefte hadden aan een premie om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren.

De drie grote hoofdactiviteiten (bouwen, kopen en zware renovatie) werden ondergebracht in één systeem dat een maandelijkse tegemoetkoming in de aflossing van de hypothecaire lening biedt.

Voor wie verbeteringswerken aan zijn woning uitvoert, en daarvoor geen lening afsluit, werd voor een soort van vangnet gezorgd. Voor welbepaalde werken kan nog een premie verkregen worden, met een sterk vereenvoudigde aanvraagprocedure.

Een gelijksoortige eenmalige premie wordt ook toegekend aan wie zijn woning aanpast voor een inwonend bejaard of gehandicapt gezinslid.

In de huisvestingspremiereglementering voor het saneren van een woning werd ofwel 25 percent van de kostprijs van de werken gesubsidieerd ofwel 30 percent van deze werken, naargelang het inkomen boven of onder de 400.000 frank gelegen was.

In het verleden was het best mogelijk dat bijvoorbeeld een premieaanvrager een badkamer installeerde van 500.000 frank en daarvoor een premie kon krijgen van maximum 150.000 frank terwijl een andere die voor dezelfde werken onvoldoende middelen had, met een subsidiëring van 30 percent aarzde om deze werken uit te voeren, omdat hij zelf de resterende 70 percent moeilijk kon financieren.

Een van de conclusies van de evaluatie van de premiestelsels was dan ook dat wie met bescheiden middelen een renovatie zou uitvoeren, daarvoor een maximale subsidiëring zou kunnen krijgen van 50 percent.

Om de maximale subsidiëring te beperken werd afgestapt van het systeem waarbij de kostprijs van de werken werd geplaffoneerd, zoals dit van toepassing was van 1 maart 1989 tot 1 januari 1992. De premie wordt nu in het nieuwe stelsel herleid tot een maximale subsidiëring per onderdeel.

Als gevolg hiervan kan een maximale toelage gekregen worden van 165.000 frank.

Uit bovenvermelde gedachtengang volgt dus dat wie de verbeterings- en verbouwingswerken uitvoert met een minimum aan kosten, een maximale toelage zal kunnen krijgen van 50 percent. Wie de kosten van de werken niet in de hand houdt zal eveneens een toelage krijgen, maar omdat er een maximale subsidiebedrag per onderdeel bepaald is, zal als gevolg daarvan het subsidiepercentage afnemen.

Hieruit volgt dat de interpretatie die het lid aan de samenlezing van het besluit op de tegemoetkoming in de aflossing van de hypothecaire lening en het besluit op de verbeteringspremie geeft, niet in overeenstemming is met de uitgangspunten die tot het opstellen van deze nieuwe reglementeringen hebben geleid.

**Vraag nr. 151
van 8 april 1993
van de heer L. BARBE**

Milieuvergunningen — Achterstand in behandeling

Sinds 1 september 1991 is het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling

van het Vlaams reglement betreffende de **milieuvergunning** van kracht. Vlare 1 geldt niet voor vergunningsaanvragen die ingediend waren voor 1 september 1991 (ARAB- en lozingsvergunningdossiers bijvoorbeeld). De administratie moet nog steeds een aantal van die dossiers behandelen.

1. Hoeveel ARAB-, afval- en **giftig-afvalvergunning**-dossiers heeft het bestuur Milieuvergunningen nog niet afgehandeld ? (Graag cijfers per buitendienst en voor het hoofdbestuur.)
2. In hoeveel lozingsvergunningdossiers moet de directeur-generaal van Aminal nog een beslissing nemen ? En de minister ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de achterstand zo snel mogelijk weg te werken ?

Antwoord

Vooraleer concreet te antwoorden op de gestelde vragen, wil ik de aandacht van het lid erop vestigen dat, overeenkomstig de overgangsregeling in titel 1 van het Vlare, de vóór 1 september 1991 ingediende vergunningsaanvragen volgens de oude procedures worden afgehandeld. De behandelingstermijn van die procedures, in het bijzonder van de ARAB-procedure, duurt — zoals in het verleden is gebleken — meestal meerdere jaren, zeker wanneer de eerste aanleg-beslissing door een beroep is gevat. De voor de eerste klasse-inrichtingen bij de bestendige deputaties van de provincieraden ingediende ARAB-vergunningaanvragen dienen onder meer het voorwerp uit te maken van een openbaar onderzoek en een advies van het college van burgemeester en schepenen. Inherent aan de procedure duurt het in de praktijk dan ook meerdere maanden vooraleer een ARAB-vergunningaanvraag door de provincies voor adviesinwinning aan de buitendienst van het bestuur Milieuvergunningen kan worden voorgelegd. Vermits tot 1 september 1991 ARAB-vergunningaanvragen konden worden ingediend, is het normaal dat de buitendiensten van het bestuur Milieuvergunningen nog in 1992 en zelfs nog in 1993 nieuwe ARAB-dossiers voor advies kregen en krijgen voorgelegd. Over een hele reeks van die ARAB-vergunningaanvragen werd in 1992 en wordt ook nog in 1993 in eerste aanleg door de bestendige deputaties van de provincieraden uitspraak gedaan. Tegen die uitspraken worden vervolgens, vanzelfsprekend dan in 1992 en 1993, en wellicht ook nog in 1994, nog steeds volgens de ARAB-procedure, nieuwe beroepen bij mijn ambt ingediend. Dit alles moge duidelijk maken dat de dossiers die op dit ogenblik in toepassing van de oude procedures bij het bestuur Milieuvergunningen nog in behandeling zijn, allesbehalve achterstallige dossiers betreffen.

Hierna wordt, ter illustratie van het voorgaande, een overzicht gegeven van de nieuwe ARAB-dossiers die in 1992, alsmede in de voorgaande jaren, door het bestuur Milieuvergunningen (vóór 1992 door het Bestuur voor Leefmilieu) voor advies werden ontvangen. Deze gegevens komen uit het jaarverslag 1992 van het bestuur Milieuvergunningen van de Aminal.

a. Hoofdbestuur

Jaar	Aantal ARAB-dossiers
1989	302
1990	288
1991	683
1992	663

b. Buitendiensten

Ter behandeling ontvangen ARAB-dossiers (aanvragen en beroepen)						
Jaar	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
1984	725	518	466	545	693	2.947
1985	861	686	683	647	912	3.816
1986	1.186	803	985	993	1.089	5.065
1987	1.421	967	1.352	1.153	1.162	6.055
1988	1.333	913	1.447	1.492	1.137	6.322
1989	1.626	1.314	1.454	1.706	1.412	7.512
1990	1.923	1.924	2.688	2.355	1.859	10.749
1991	2.479	1.306	1.960	2.887	5.437	14.069
1992	1.337	192	368	773	689	3.359

Verder blijkt uit hetzelfde jaarverslag dat door het bestuur Milieuvergunningen (vóór 1992 door het Bestuur voor Leefmilieu) de volgende ARAB-dossiers in 1992 en de voorgaande jaren werden afgehandeld :

a. Hoofdbestuur

Duidelijkheidshalve weze aangestipt dat in de hierna weergegeven statistiek onder afgehandeld dient te worden verstaan de dossiers waarvoor de bevoegde gemeenschapsminister een beslissing heeft getroffen.

Jaar	Aantal ARAB-dossiers
1989	198
1990	394
1991	642
1992 (1)	413
	480

(1) Om de evolutie beter te kunnen evalueren, wordt hier tevens het aantal in 1992 afgehandelde Vlarem-dossiers vermeld.

b. Buitendiensten

Duidelijkheidshalve weze aangestipt dat in de hierna weergegeven statistiek onder afgehandeld dient te worden verstaan de dossiers waarvoor de buitendienst een advies heeft uitgebracht.

Ter behandeling ontvangen ARAB-dossiers (aanvragen en beroepen)						
Jaar	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
1987	1.126	866	1.298	1.049	972	5.401
1988	1.347	1.048	1.532	1.515	894	6.336
1989	1.731	1.259	1.399	1.689	1.643	7.721
1990	1.658	1.408	1.778	1.703	1.355	7.902
1991	2.683	1.574	2.807	2.437	3.511	13.012
1992	(1) 1.358	656(2)	596	1.286	3.351	764
(3)	868	310	376	647	1.099	3.300

(1) Hiervan werden 53 dossiers afgehandeld door de buitendienst Limburg.

(2) Inbegrepen de 53 dossiers afgehandeld ten behoeve van de buitendienst Antwerpen.

(3) Om de evolutie beter te kunnen evalueren, worden in deze zelfde tabel tevens de aantallen in 1992 afgehandeld Vlarem-dossiers vermeld.

Hierna wordt een overzicht gegeven aan de evolutie van het aantal onafgehandelde ARAB-dossiers dat elk jaar naar het daaropvolgende jaar wordt overgedragen :

a. Hoofdbestuur

Duidelijkheidshalve weze aangestipt dat in de hierna weergegeven statistiek onder niet afgehandeld dient te worden verstaan de dossiers waarvoor de bevoegde gemeenschapsminister nog geen beslissing heeft getroffen.

Overdracht	Aantal onafgehandelde ARAB-dossiers
'89-'90	663
'90-'91	557
'91-'92	598
'92-'93	848

b. Buitendiensten

Overdracht	Aantal onafgehandelde dossiers					
	Antwerpen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal

a. Totaal aantal (volgens het jaarverslag '90 van het Bestuur voor Leefmilieu) :

'89-'90	670	279	214	200	430	1.793
'90-'91	935	795	1.124	852	934	4.460

b. Aantal ARAB-dossiers (maandstaten bestuur Milieuvergunningen) :

'90-'91	848	795	1.110	852	934	4.539
'91-'92	644	527	263	1.302	2.860	5.596
'92-'93	623	61	35	787	198	1.704

Wat de afval- en giftige afvaldossiers betreft, volgt hierna een overzicht van de onafgehandelde dossiers :

Afvaldossiers :

a. Hoofdbestuur

Overdracht	Aantal onafgehandelde afvaldossiers
'91-'92	182
'92-'93	123

b. Buitendiensten

Buiten-dienst	Antwer-pen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
'90-'91	56					
'91-'92	42	13	8	22	24	109
'92-'93	—	—	—	—	8	8

Giftige-afvaldossiers :

a. Hoofdbestuur

Overdracht	Aantal onafgehandelde afvaldossiers
'91-'92	8
'92-'93	5

b. Buitendiensten

Buiten-dienst	Antwer-pen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
'90-'91	7	6	0	0	0	13
'91-'92	2	4	0	0	0	6
'92-'93	4	0	0	0	0	0

Daar de overdracht van de vroeger bij de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij ingediende lozingsvergunningaanvragen door de Vlaamse Milieumaatschappij fasegewijze voor verdere afhandeling aan het bestuur Milieuvergunningen worden overgedragen, zijn geen juiste statistieken beschikbaar omtrent het totaal aantal onafgehandelde lozingsvergunningaanvragen. Op basis van de bij het bestuur Milieuvergunningen reeds in behandeling genomen lozingsvergunningdossiers kan het volgende overzicht worden gegeven :

a. Hoofdbestuur

Duidelijkheidshalve weze aangestipt dat in de hierna weergegeven statistiek onder niet afgehandeld dient te worden verstaan de dossiers waarvoor de bevoegde gemeenschapsminister, respectievelijk de directeur-generaal van de Aminal nog geen beslissing heeft getroffen.

Overdracht	Aantal onafgehandelde afvaldossiers
'91-'92	150
'92-'93	103

b. Buitendiensten

Buiten-dienst	Antwer-pen	Brabant	Limburg	Oost-Vl.	West-Vl.	Totaal
'91-'92	221	9	17	30	37	134
'92-'93	251	—	70	—	0	321

Om de volgens de oude procedures ingediende vergunningsdossiers binnen een zo kort mogelijke termijn af te handelen, werden de buitendiensten van het bestuur Milieuvergunningen die bijna geen dergelijke dossiers meer te behandelen hebben, met name de buitendiensten Brabant, Limburg en West-Vlaanderen, mee ingezet voor de afhandeling van deze dossiers bij het hoofdbestuur en de buitendienst Antwerpen. Gelet op het zeer groot aantal nieuwe dossiers dat het hoofdbestuur heeft ontvangen, werden daarenboven ambtenaren van de buitendiensten Brabant en West-Vlaanderen van het bestuur Milieuvergunningen tijdelijk op het hoofdbestuur van het bestuur Milieuvergunningen tewerkgesteld. Zoals reeds aangetoond betreft het hier evenwel niet zonder meer een achterstand.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 216
van 8 april 1993
van de heer L. APPELTANS

Bouwvergunningen — Aanleg van groenschermen

De bevoegde diensten verlenen vaak bouwvergunningen waarin bepaald wordt dat rond de vergunde gebouwen een groenscherm moet worden aangelegd. Vooral voor stallingen voor intensieve veeteelt, voor zonecreërende gebouwen en voor bedrijven die storend zijn voor de omgeving, wordt die maatregel nogal eens opgelegd.

Heel vaak echter wordt de opgelegde maatregel niet uitgevoerd of zo uitgevoerd dat er geen resultaat verwacht kan worden.

1. Worden bedrijven gecontroleerd op die clause ?
2. Zijn er tot op heden reeds vervolgingen ingesteld tegen bedrijven die de genoemde maatregel niet willen uitvoeren ?

Antwoord

Wanneer in een vergunning een bijkomende voorwaarde wordt gestipuleerd inzake de aanleg van een groenscherm rondom stallingen voor intensieve veeteelt, maakt dergelijke voorwaarde integraal deel uit van de vergunning.

De controle op het terrein of de voorwaarden van een bouwvergunning worden nageleefd is in de eerste

plaats een zaak van toezicht door de gemeente. Het bestuur Ruimtelijke Ordening beschikt niet over de nodige middelen (personeelsbestand en verplaatsingsmogelijkheden) om de uitvoering op het terrein van alle bouwvergunningen te controleren. Bij een eventuele klacht zal wel een onderzoek ingesteld worden.

Het bestuur Ruimtelijke Ordening houdt tot op heden geen statistieken bij van vaststellingen van overtredingen en zeker niet wat de aard der overtredingen betreft. De resultaten van gebeurlijke vervolgingen in die materie kunnen dan ook niet medegedeeld worden.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 111
van 21 april 1993
van de heer L. PIERCO

Subsidiëring organisaties Nederlandstalige volkswikkeling — Accountantsverklaring

Het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteiten van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volkswikkeling, bepaalt in artikel 8 dat het financieel verslag van de zogenaamde nationale organisaties vergezeld moet zijn van een accountantsverklaring.

Het ontvangen subsidiebedrag is voor sommige organisaties evenwel bijzonder laag. Sommige ontvangen hooguit 30.000 frank. De kosten verbonden aan dergelijke accountantsverklaring bedragen soms 16 procent van het subsidiebedrag. Het zou mijns inziens dan ook wenselijk zijn dat de verplichting zou worden vervangen door een verklaring van commissarissen.

Graag vernam ik of de minister bereid is ontheffing te verlenen voor die verplichting vanaf werkingsjaar 1993, zoals trouwens bepaald in artikel 21 van bovenvernoemd besluit. Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

Overeenkomstig artikel 21 van het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteiten van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volkswikkeling, gewijzigd bij koninklijk besluit van 22 december 1971, heb ik de Hoge Raad voor de volkswikkeling gevraagd advies te verstrekken betreffende mijn voorstel om voor de nationaal erkende organisaties die jaarlijks minder dan 250.000 frank subsidies krijgen, gedeeltelijk ontheffing te verlenen van de verplichting vervat in artikel 84 lid c van voormeld besluit.

Mijn voorstel wil de verplichting van een **accountantsverklaring** in dat geval vervangen zien door een verklaring van commissarissen.

Dit voorstel — dat zou ingaan vanaf het werkingsjaar 1993 — werd door de Hoge Raad voor de volkswikkeling

in de vergadering van 21 april positief geadviseerd.

Overeenkomstig hetzelfde artikel 21 zal ik dit voorstel, hoewel het geen budgettaire gevolgen heeft, voor akkoord voorleggen aan de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting.

Vraag nr. 112
van 21 april 1993
van de heer L. STANDAERT

BR TN-televisie — Sluikreclame

Na afloop van de Ronde van Vlaanderen had Sportweekend het genoegen ons te tracteren op een rechtstreeks studiodesprek met Johan Museeuw. Onze nieuwbakken nationale held was hierbij geruime tijd in beeld, voorzien van het knalrode logo van zijn Belgische sponsor en in minder opvallende mate van zijn Italiaanse sponsor. Het aanbrengen van logo's op vrijetijdskledij van sportsterren is naar mijn gevoelen de zoveelste poging om sluikreclame te brengen op het scherm van de BRTN. Vermits het klaarblijkelijk onmogelijk is om de onrechtstreekse reclame van het BRTN-scherm te houden, ben ik de mening toegedaan dat de BRTN — steeds op zoek naar centen — hiervoor het recht zou moeten hebben om aan desbetreffende bedrijven een vergoeding te vragen, veeleer dan het scherm proberen vrij te houden van reclameboodschappen.

Mag ik het standpunt van de minister vernemen ?

Antwoord

De vorm van sluikreclame die het lid vermeldt, is onvermijdelijk geworden.

De omroep wordt in de praktijk voor de keuze gesteld : ofwel het studiodesprek voeren in de omstandigheden die de vraagsteller aanklaagt, ofwel helemaal geen studiodesprek.

Vanzelfsprekend kiezen de sportjournalisten voor het gesprek, hoewel zij ook liever de insluipsels van reclame hadden geweerd.

Vraag nr. 113
van 23 april 1993
van de heer W. VERREYCKEN

BRTN-TV — Afsluiting uitzendingen met Vlaams volkslied

In de meeste Europese landen worden de dagelijkse uitzendingen van de openbare TV-zenders afgesloten met het volkslied van het volk waardoor zij betaald worden.

Het zou mij dan ook aangewezen lijken dat de BRTN, openbare omroep van de Vlaamse Gemeenschap, haar uitzendingen zou afsluiten met de Vlaamse Leeuw. Dit lied is immers door de Vlaamse Gemeenschap als volkslied erkend.

Graag vernam ik van de minister of in het verleden

reeds aanbevelingen in die zin aan de BRT of de BRTN werden gegeven en wat daarop de reactie was.

Bestaat de mogelijkheid dat de gemeenschapsafgevaardigde bij de raad van beheer een eventueel vernieuwde vraag aankaart ?

Antwoord

Het is niet juist dat in de meeste Europese landen de dagelijkse uitzendingen van de publieke televisiezienders worden afgesloten met het volkslied. Het in beeld brengen van het volkslied is immers geen voor de hand liggende opgave. Afgezien van deze praktische moeilijkheid heeft het volkslied zo'n sterke symbolische waarde dat het slechts voor uitvoering ter gelegenheid van uitzonderlijke gebeurtenissen in aanmerking komt, **zoniet** zou het snel worden gebanaliseerd. In deze gedachtengang zou het wél op een aangepaste wijze als opener en/of afsluiter kunnen worden ingevoerd bij de Vlaamse hoogdag, 11 juli.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 141
van 7 april 1993
van de heer J. VAN HECKE

Terbeschikkingstelling en reffectatie — Reglementering

Vorig jaar beloofde de minister een grondige evaluatie en herziening van het stelsel op de terbeschikkingstelling en de reffectatie voor het schooljaar 1993-1994.

Mag ik vragen :

1. hoeveel personeelsleden per net thans nog voltijds ter beschikking gesteld zijn ;
2. hoeveel personeelsleden per net intussen geen 2 jaar wachtgeld (toelage) meer ontvangen, met andere woorden een wachtgeld gelijk aan de wedde (toelage) ;
3. wat de stand van zaken is inzake de evaluatie van de reglementering en wanneer de gewijzigde reglementering zou ingaan ?

Antwoord

De gevraagde gegevens heb ik opgevraagd bij het secretariaat van de Vlaamse Reaffectatiecommissie.

Van zodra de cijfers in mijn bezit zijn zal ik ze rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 142
van 7 april 1993
van de heer J. VAN HECKE

Secundair onderwijs — Zevende jaar

Via de media verneem ik dat de minister van oordeel

is dat het zevende jaar niet thuis hoort in het secundair onderwijs.

Graag vernam ik :

1. over hoeveel leerlingen het hier gaat ;
2. wat de spreiding is over de afdelingen, netten en provincies ;
3. wat hiervan de budgettaire impact is op de begroting van Onderwijs ;
4. of er werd nagegaan of de tewerkstellingskansen van die jongeren niet vergroot worden door een zevende specialisatiejaar ;
5. of een "lichten uit" het secundair onderwijs een besparend effect heeft, en zo ja, in welke grootteorde ;
6. of de minister bij een eventuele verlaging van de leerplicht aan analoge operaties denkt voor het derde jaar van de tweede graad secundair onderwijs ;
7. of de minister de waarde van het zevende jaar in twijfel trekt ?

Antwoord

Aan de bevoegde administratie heb ik opdracht gegeven de gevraagde gegevens op te zoeken. Dat opzoekings- en coördinatiewerk is echter tijdrovend. Daarom zal ik van zodra de resultaten gekend zijn, het lid een rechtstreeks antwoord bezorgen.

Vraag nr. 144
van 13 april 1993
van de heer J. DEMEULENAERE

ARGO-examensessie beheerder, directeur, werkplaats-leider — Procedurefouten

Bij omzendbrief van 20 november 1992, kenmerk ARG0/600/N-92-28, deed de ARGO een oproep tot de kandidaten voor deelname aan proeven voor het behalen van de akte van bekwaamheid voor het selectieambt van onderdirecteur en voor meerdere bevooringsambten waaronder het ambt van beheerder, directeur, werkplaatsleider.

De aangehaalde omzendbrief, punt 2.2 stelde : "Elk onderdeel wordt afgesloten door een aangepaste brief.

Een kandidaat wordt slechts toegelaten tot een volgende deelproof op voorwaarde dat hij geslaagd is door het behalen van 50 percent bij de vorige deelproof. In totaal dient de kandidaat 60 percent over de totaliteit van alle deelproeven tezamen te behalen om de akte uitgereikt te krijgen.

Voor de meervoudige akten die bestaan uit een complementair gedeelte moet men 60 percent van de punten behalen voor de bijkomende module. Indien de bijkomende module bestaat uit een schriftelijk en een mondeling gedeelte volstaat 50 percent voor elk deel, maar waarbij uiteraard de 60 percent voor het geheel van de bijkomende module wordt behaald".

Naar verluidt werden bepaalde kandidaten die niet slaagden voor de eerste deelproef "onder voorbehoud" toegelaten tot de tweede deelproef. Andere kandidaten die niet slaagden voor de eerste deelproef werden niet toegelaten tot de tweede deelproef. Tevens zouden een aantal niet-geslaagden in de eerste deelproef reeds "gedelibereerd" zijn.

1. Is de minister het eens met deze gang van zaken ?
2. Wie is verantwoordelijk voor deze handelwijze ?
3. Welke criteria hanteerde deze verantwoordelijke bij het zich uitspreken over het al dan niet "onder voorbehoud" toelaten tot de volgende proef ?
4. Hoeveel klachten werden geregistreerd ?
5. Hebben de deelnemers aan de examens inzagerecht en wanneer krijgen zij de mogelijkheid om hun kopijen in te zien ?
6. Heeft de minister weet van andere procedurefouten ? Zo ja, welke ?
7. Welke maatregelen heeft de minister reeds getroffen om aan deze onmogelijke manier van werken een einde te maken ?

Antwoord

De ARGO richtte bij de omzendbrief van 20 november 1992 met kenmerk ARGO/600/N-92-28 een oproep aan de kandidaten voor deelname aan proeven voor het behalen van de akte van bekwaamheid voor een aantal selectie- en bevorderingsambten.

Het principe van de noodzakelijkheid van het instellen van een akte van bekwaamheid voor selectie- en bevorderingsambten is bepaald in artikel 46 punt 3 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschaps-onderwijs.

Voor het instellen van de akten van bekwaamheid ging de ARGO in de loop van 1992 over tot een aantal principiële beslissingen, die resulteerden in de organisatie van enkelvoudige proeven voor directiesecretaris, opvoeder-huismeester en werkmeester (mei '92).

Op 26 november 1992 heeft de centrale raad een globale beslissing genomen over de organisatie een eenmalige procedure voor het uitreiken van akten van bekwaamheid voor onder andere een aantal bevorderingsambten (directeur, beheerder).

De organisatie van die procedure werd overeenkomstig de ter zake geldende reglementering onderhandeld met de representatieve vakorganisaties. Hierbij zijn de diverse aspecten van de proeven zoals het curriculum, de verschillende schriftelijke proeven, de gelijk- en vrijstellingen enzovoort aan bod gekomen.

De effectieve organisatie van de proeven (zowel de schriftelijke en de mondelinge) is in handen van een algemene jury en vier deeljury's. Zij zijn volledig autonoom belast met de uitvoering van de beslissing van de centrale raad van 26 november 1992 en treft discretionair een aantal beslissingen om de opgelegde taak tot een goed einde te brengen.

Noch de centrale raad noch de regelgevende overheid grijpen in in dit proces. Het komt de jury's toe om op een autonome en onafhankelijke wijze te komen tot de uitreiking van de akten van bekwaamheid.

Om op de vragen van het lid in concreto te antwoorden kan het volgende gesteld worden.

1. Voor de controlebevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs op ARGO wordt een cruciale rol toegeschreven aan de commissaris van de Vlaamse Executieve. Tegen de beslissing van de centrale raad van 26 november 1992 over de organisatie van de akten van bekwaamheid was er een beroep van de commissaris dat in hoofdzaak betrekking had op de gelijkstellingen (art. 89 DRP), wat door een wijziging van dit onderdeel, is opgeheven. Over de andere elementen vervat in de beslissing van 26 november 1992 is er door de toezichthoudende overheid niet ingegrepen.
2. De organisatie is qua structuur en inhoud van de proeven opgezet overeenkomstig de beslissing van de centrale raad van 26 november 1992, zoals gewijzigd. De concrete handelingen worden gesteld door de respectievelijke deeljury's en de algemene jury die in deze autonoom handelen. Dit gebeurt uiteraard binnen het kader van bovenvermelde beslissingen van de centrale raad.
3. Door een aantal kandidaten werden klachten neergelegd tegen de resultaten van de eerste schriftelijke proef over het algemeen administratief gedeelte (zowel voor beheerder als voor directeur). De kandidaten waarvan de klacht voor 27 maart 1993 de bevoegde administratie bereikte, werden mondeling uitgenodigd om deel te nemen aan de tweede proef (managementsgedeelte).

In totaal hebben 25 kandidaten deelgenomen onder voorbehoud. Alvorens deel te nemen dienden zij een document te ondertekenen waarin de volgende tekst wast opgenomen : "De resultaten van de proef over het Managementsgedeelte worden pas rechtsgeldig nadat er een definitieve uitspraak is over het ingediende bezwaarschrift tegen de resultaten van de eerste proef en waarbij minimum 50 % van het totaal aantal punten wordt behaald voor de eerste proef."

Ook na 27 maart 1993 werden nog klachten ingediend tegen de eerste proef. Deze kandidaten hebben dus niet "onder voorbehoud" kunnen deelnemen.

4. Aantal ingediende klachten : algemeen administratief gedeelte :

Beheerder : 14
Directeur : 38.

Van deze klachten behandelde de bevoegde deeljury reeds een aantal klachten : 7 van beheerder en 12 van directeur.

Tegen de tweede proef (managementsgedeelte) werden de volgende klachten ingediend :

Beheerder : 2
Directeur : 11.

Bovenvermelde cijfers zijn gebaseerd op gegevens afgesloten op 25 april 1993 en kunnen bijgevolg nog onderhevig zijn aan wijzigingen.

- Conform het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve, dat in werking trad op 27 november 1992, en het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 december 1992 tot uitvoering van de passieve openbaarheid, zoals bepaald in voormeld decreet, dient het inzage-recht betreffende de persoonlijke examenkopij, te worden gewaarborgd. Dit recht ontstaat nadat de eindbeslissing inzake het betreffende document, in casu de examenkopij, is genomen.

De voorzitter van de ARGO werd aan de toepassing van voornoemde regelen herinnerd.

- Op basis van de mij door de ARGO verstrekte inlichtingen en onverminderd de sub 5 vermelde opmerkingen, werden geen principiële procedurefouten begaan.
- Het behoort niet tot mijn bevoegdheden om maatregelen te treffen betreffende de door de ARGO gevolgde werkwijze, voor zover deze voldoet aan de wettelijke criteria. Het toezicht op de toepassing van de criteria wordt uitgeoefend door de commissie van de Vlaamse Executieve bij de ARGO. Binnen dit kader komt het de ARGO toe om haar werkwijze vast te stellen, en in voorkomend geval deze te optimaliseren.

Vraag nr. 146
van 19 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gebruik van het Nederlands in het islamonderwijs - Controle

In antwoord op mijn vraag nummer 106 van 4 maart 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 550) geeft de minister een overzicht van de instanties die bevoegd zijn voor het toezicht op het gebruik van het Nederlands in het onderwijs in Vlaanderen, en met name ook in het islamonderwijs.

- Heeft de minister er enig idee van hoeveel controles door deze verschillende instanties werden uitgevoerd ?
- Werden er ooit gevallen gesignaleerd waar de wet houdende taalregeling in het onderwijs niet werd nageleefd ?

Antwoord

Uit het antwoord dat verstrekt werd op vraag nummer 106 van 4 maart 1993 blijkt dat de reguliere onderwijsinspectie eveneens bevoegd is voor de controle op het taalgebruik in de lessen godsdienst en niet-confessionele zedenleer.

Gezien de reguliere inspectie echter noch wat de inhoud, noch wat de pedagogische methode betreft enige

bevoegdheid ten aanzien van het islamonderricht heeft, is de controle op het taalgebruik binnen deze lessen niet haar eerste prioriteit.

De controles ten aanzien van de taalregeling in het islamonderricht vinden dus niet systematisch plaats en de inspectie houdt zeker geen kwantitatieve gegevens in verband met deze controles bij.

De controle op het taalgebruik in alle lessen met uitzondering van de lessen godsdienst en niet-confessionele zedenleer vindt uiteraard bij elk inspectiebezoek en bij elke schooldoorlichting plaats. Inzonderheid wanneer een studierichting in de subsidiëerings- of financieringsregeling wordt opgenomen, wordt de naleving van de taalregeling expliciet nagegaan. Ook van deze controles houdt de inspectie geen kwantitatieve gegevens bij.

Bovendien gebeurt de controle op de taalregeling in het onderwijs ten aanzien van het onderwijzend, hulp-opvoedend, administratief, meesters-, vak- en dienstpersoneel in eerste instantie door de inrichtende macht en door de administratie via de bekwaamheidsbewijzen. Het is derhalve de administratie die de naleving van de taalregeling in het personeelsdossier nagaat.

Of er ooit gevallen gesignaleerd werden waar de wet houdende taalregeling in het onderwijs niet werd nageleefd, is mij niet bekend.

Vraag nr. 150
van 23 april 1993
van de heer L. STANDAERT

DynaMo 2-campagne van het departement — Gegevens

Onlangs ontvingen de scholen de luxueus uitgegeven catalogus en dito affiches van DynaMo 2, een initiatief van het departement Onderwijs. Een bijhorende mediacampagne en het aanschrijven van leerkrachten op hun thuisadres maakten ook deel uit van dit initiatief.

Het vele geld dat aan deze stunt wordt besteed staat in schril contrast met de steeds moeilijker onderwijs-situaties waar de bezuinigingen blijven voortduren. In kranten verschenen dan ook meer en meer brieven van leerkrachten en directies die de verantwoordelijke beleidsmensen verwijten niet meer het verschil te kennen tussen wat noodzakelijk en wat wenselijk of nuttig is.

- Hoeveel scholen kregen een catalogus DynaMo 2 ? Hoeveel exemplaren werden ervan gedrukt ? Waarmee werd geopteerd voor een dergelijk luxueuze uitgave ? Hoeveel bedraagt de kostprijs van dit onderdeel van DynaMo 2 ?
- Hoeveel bijhorende affiches werden er gemaakt ? Wat was de kostprijs ?
- Hoeveel leerkrachten werden aangeschreven via een brochure ? Wat was de kostprijs ?
- Welke firma kreeg de opdracht voor al dit drukwerk ?
- Wat is de kostprijs van de bijhorende mediacampagne ?
- Welk bedrijf mocht de campagne uitvoeren ?

7. Scholen kregen tot 14 mei de tijd om een project in te dienen bij het Centrum voor Informatie en Documentatie. Hoeveel projecten werden er ingediend ?

Antwoord

In uitvoering van de in het Vlaams regeerakkoord opgenomen optie om te komen tot een gecoördineerd beleid en de in de beleidsbrief voor onderwijs geformuleerde intentie om een dynamisch onderwijsproject te ontwikkelen, werd het initiatief genomen tot een geïntegreerd project voor het onderwijs : **DynaMo 2**.

DynaMo 2 wil wat meer coördinatie brengen in het overaanbod aan dikwijls goed bedoelde acties, projecten en campagnes, die in de loop van een schooljaar in de scholen toekomen.

Dit gebeurt in de vorm van een catalogus die in het voorjaar aan elke school wordt bezorgd. De scholen kunnen ruim van tevoren een keuze maken uit een kwalitatief en zeer gevarieerd aanbod, op basis waarvan ze hun projecten voor het daarop volgende schooljaar beter kunnen plannen, voorbereiden en structureren.

De catalogus werd aan 3926 scholen bezorgd : alle scholen van het basis, secundair en niet-universitair hoger onderwijs. Het totale aantal gedrukte exemplaren was 4378. De totale kostprijs voor opmaak en drukken bedraagt 1.950.000 frank, of een kostprijs per exemplaar van 445 frank.

Er werden twee affiches ontworpen : een informatie-affiche groot formaat op 4000 exemplaren en een zogenaamde affiche klein formaat op 22.000 exemplaren, met een respectievelijke kostprijs van 476.096 frank en 160.124 frank.

De 126.000 leerkrachten en docenten van de 3926 scholen ontvingen een informatiebrochure, waarvan de totale kostprijs inclusief de omslagen 520.512 frank bedroeg.

De drukkerij Lannoo, Kasteelstraat 97, in 8700 Tielt, kreeg de opdracht voor het drukken van de catalogus, terwijl het drukken van de affiches en de informatiebrochure uitgevoerd werd door de drukkerij Vincke, Savaanstraat 52, in 9000 Gent.

De totale kostprijs van de mediacampagne op radio en televisie, de produktie van de radio- en de televisiespot en het uitzenden ervan, bedraagt 3.065.940 frank.

DDC-Integrating Marketing & Communication services, Landsroemlaan 48, in 1080 Brussel, kreeg de opdracht voor de campagne.

Naast de mogelijkheid dat de scholen zich rechtstreeks tot de in de catalogus opgenomen organisaties wenden, kunnen de scholen projectvoorstellen indienen bij het departement Onderwijs. Op een week van de limietdatum van 14 mei werden bij het departement Onderwijs 79 voorstellen ingediend.

Vraag nr. 152 van 23 april 1993 van de heer J. DE ROO

Hoger onderwijs - Schaalvergrotingen en herstructurering

Vanuit het hoger onderwijs wordt met steeds luider stem geklaagd over het totaal gebrek aan informatie met betrekking tot de aangekondigde herstructurering en schaalvergroting.

Het personeel van de HO-instellingen is hoogst ongerust over haar toekomstperspectieven en vreest dat het doordrukken van een vrij bruuske operatie het HOLT en het HOKT voor jaren kan desorganiseren.

Is de minister van plan om nog voor het groot verlof duidelijkheid te brengen in de herstructureringsplannen en zal de geplande reorganisatie en daaraan gekoppelde rationalisatie gebeuren via een doordacht begeleidingsplan ? Zo ja, hoe zal dat plan er uitzien ?

Antwoord

Bij het beleidsvoorbereidend werk omtrent de herstructurering en de schaalvergroting in het hoger onderwijs is het steeds de bedoeling geweest te zorgen voor een zo ruim mogelijke informatie van alle betrokkenen.

Zodra het verslag van de Ambtelijke Commissie (opgericht in uitvoering van artikel 33 van het decreet van 23 oktober 1992) klaar was, werd dit op 23 oktober 1992 doorgegeven aan de Vlaamse Onderwijsraad voor advies. Het verslag van de Ambtelijke Commissie werd ook bezorgd aan de betrokken onderwijsinstellingen, de vakbonden en de pers.

De Vlaamse Onderwijsraad, waarin alle betrokkenen vertegenwoordigd zijn, bracht op 21 november 1992 een advies uit betreffende de inhoud van het rapport van de Ambtelijke Commissie.

Op basis van deze documenten stelde ik een beleidsnota op voor de herstructurering van het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap. Deze beleidsnota werd op 17 december 1992 door de Vlaamse regering goedgekeurd. Hierbij aansluitend werd een persconferentie georganiseerd waarop deze beleidsnota werd voorgesteld.

Om het werkveld zo ruim mogelijk te informeren heeft de administratie voor het hoger onderwijs een "Nieuwsbrief over de herstructurering van het Hoger Onderwijs buiten de universiteit" uitgegeven. Deze uitgave wordt in meerdere exemplaren aan de onderwijsinstellingen en -diensten gezonden. De Nieuwsbrief verscheen in februari en maart 1993.

De voorbije maanden heb ik vertegenwoordigers van inrichtende machten, directies van scholen, vakbondsafgevaardigden en vertegenwoordigers van beroepsverenigingen ontvangen om met hen de toekomst van het hoger onderwijs te bespreken.

In een eerste Ronde van Vlaanderen heb ik op verschillende plaatsen (Gent, Antwerpen, Geel, Hasselt, Kort-

rijk, Brussel) de discussie aangegaan met de studenten om hen enerzijds in te lichten over de plannen en anderzijds hun vragen te beantwoorden.

Er volgt nog voor de grote vakantie een tweede ronde. Hierbij is het de bedoeling het ontwerp van personeelsstatuut met de personeelsleden te bespreken. Er zal bij deze besprekingen aandacht gegeven worden aan het toekomstige statuut en aan de overgangsmatregelen.

Over dit voorontwerp van personeelsstatuut worden de informele gesprekken met de vakbonden en de koepels van de inrichtende machten gevoerd. Hierna zullen de formele gesprekken een aanvang nemen.

Voor de implementatie zal mogelijk ook een beroep gedaan worden op een externe organisatie die als opdracht zal krijgen de geplande reorganisatie te begeleiden. Op dit ogenblik onderzoek ik de verschillende mogelijkheden die voorliggen.

Vraag nr. 154
van 29 april 1993
van de heer M. VAN PEEL

Evaluatie ARGO — Stand van zaken

De regeringsverklaring van de Vlaamse regering bepaalt een evaluatie van de ARGO en het ARGO-decreet.

Mag ik van de minister vernemen :

- a. wie deze evaluatie zal uitvoeren ;
- b. binnen welke termijn hiervan werk zal worden gemaakt ;
- c. wat op dit ogenblik de stand van zaken is ?

Antwoord

In tegenstelling met wat het lid suggereert, omvat de regeringsverklaring van 30 januari 1992 geen passus inzake een evaluatie van inzonderheid de ARGO en het ARGO-decreet.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 86
van 21 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Infoborden op snelwegen in Vlaams en Brussels Gewest — Bevoegdheidsafbakening

Sedert enkele jaren prijken langs de Vlaamse Gewest-snelwegen infoborden die de frequentie aanduiden van Radio 1 voor verkeersinformatie. Dit voorbeeld vindt snel navolging bij de Franstaligen, die ongeveer een

jaar geleden niet alleen in Wallonië, maar ook in Brussel en zelfs in Vlaams-Brabant, soortgelijke publiciteit plaatsten voor hun Radio 21.

Na protest werden de borden uit Vlaams-Brabant verwijderd en werd door de BRTN aangedrongen om de Radio 1-borden eveneens in Brussel te plaatsen. Momenteel zou de zaak helemaal vastgelopen zijn, spijs een principiële toezegging voor Vlaamse borden. In de praktijk blokkeren de Franstaligen de zaak door te wijzen op de Europese regelgeving voor dit soort borden. Volgens een strikte interpretatie voldoen de BRTN-borden (noch die van de RTBF, maar die staan er al) hier niet aan.

1. Wie nu Brussel binnenrijdt, krijgt de indruk binnen te treden in een eenzijdig Franstalige wereld. Tegen wanneer verwacht de minister hetzij tweetalige borden, hetzij Radio 1-borden op de invalswegen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ?
2. Staat dit onderwerp op de agenda van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur of is deze discriminatie het zoveelste voorbeeld van een gebrekkige staatsstructuur en bevoegdheidsafbakening ?
3. Moeten de bestaande borden in ons gewest vervangen of verwijderd worden ? Zo ja, tegen wanneer zullen de werken beëindigd worden ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden ressorteert.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 33
van 7 april 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Werkgelegenheid arrondissement Gent-Eeklo — Gegevens

Ik zou het zeer op prijs stellen te mogen vernemen :

1. hoeveel uitkeringsgerechtigde volledig of deeltijds werklozen er in het arrondissement Gent-Eeklo waren in 1990, 1991, 1992 en eventueel 1993, naar geslacht en opgesplitst in arbeiders, bedienden ;
2. hoeveel belangstellenden gemiddeld naar een volwaardige, volledige, respectievelijk deeltijdse werkgelegenheid zochten in 1990, 1991 en 1992 ;
3. welke specifieke projecten tot opslorping van de werkloosheid werden ingediend, nog hangende, goedgekeurd of afgekeurd zijn in het arrondissement Gent-Eeklo.

Antwoord

Gelet op de omvang en het statistisch karakter van de vraag, zullen de gegevens rechtstreeks aan het lid worden bezorgd.

Vraag nr. 34
van 13 april 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Tijdelijk tewerkgestelde werklozen — Laattijdige uitbetaling

Naar ik verneem zouden sommige uitkeringsgerechtigde volledig werklozen die tijdelijk tewerkgesteld worden in een bepaald statuut zoals derde arbeidscircuit en gesubsidieerde contractuelen, problemen hebben bij de eerste uitbetaling van hun loon.

Dat zou vooral het geval zijn wanneer verschillende nationale en gewestelijke overheidsdiensten, bevoegd voor tewerkstelling, bij de afsluiting van het arbeidscontract betrokken zijn (VDAB, RVA, STD enzovoort) en wanneer de tewerkgestelde werkloze in dienst treedt bij een werkgever die niet ressorteert onder de bevoegdheid van de directie van dezelfde STD van de VDAB als de aangeworven arbeider of bediende zelf.

Wellicht is dit te wijten aan een minder vlotte samenwerking tussen de diverse diensten, waarbij heel wat administratieve formaliteiten dienen te worden afgewerkt. De betrokken werkloze is echter het slachtoffer van dit gebrek aan coördinatie.

Graag had ik van de minister vernomen of zij op de hoogte is van deze situatie en, zo ja, of zij maatregelen kan treffen om de coördinatie tussen de verschillende diensten te bevorderen en de administratieve rompsloep te verminderen.

Antwoord

Krachtens de wettelijke bepalingen van het koninklijk besluit nummer 25 van 24 maart 1982 dient de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, de VDAB, te zorgen voor de betaling van de lonen van de DAC-werknemers.

De betaling van de lonen kan echter pas geschieden nadat de arbeidsovereenkomst en de individuele fiche door de directeur van de subregionale tewerkstellingsdienst, de STD, van de plaats van tewerkstelling zijn goedgekeurd en nadat de individuele fiche en de prestatiestaat aan de betaaldienst van de tewerkstellingsprogramma's werden doorgegeven.

Het is bijgevolg noodzakelijk dat de arbeidsovereenkomst vóór de aanvang van de tewerkstelling wordt opgemaakt en ter goedkeuring wordt bezorgd aan de directeur van de STD. Zonder dit voorafgaand akkoord kan de werknemer in principe niet beginnen werken. Zo de DAC-werknemer toch aan het werk gaat vooraleer de vereiste documenten aan de betaaldienst zijn doorgegeven, dan kan er zich uiteraard een vertraging voordoen bij de uitbetaling van het loon.

Tijdens de vergadering van het beheerscomité van de

VDAB van 6 januari 1993 werd een gelijksoortige problematiek aangekaart. Er werd voorgesteld de promotoren te herinneren aan de vigerende procedures inzake het bekendmaken van vacatures in het DAC bij de VDAB, van de goedkeuring van de arbeidsovereenkomst en de individuele fiche door de directeur van de STD, alsook van het indienen van de prestatiestaten.

Het strikt naleven van de wettelijke en reglementaire bepalingen ter zake voorkomt laattijdige uitbetaling van de lonen.

Wat de betaling van het loon van de gesubsidieerde contractuelen betreft, dien ik op te merken dat genoemde werken onder de verantwoordelijkheid en het gezag van het bestuur dat hen tewerkstelt en betaalt volgens de algemeen geldende bepalingen ter zake.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
 REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
 WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
 EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 43
van 11 februari 1993
van de heer P. HOSTEKINT

Waterverdragen — Onderhandelingen met Nederland

Sinds 1975 onderhandelen België en Nederland over de zogenaamde Waterverdragen. Door die onderhandelingen moet een oplossing gevonden worden voor problemen zoals de bevaarbaarheid van de Schelde, de aanleg van het Baalhoekkanaal en de levering en de kwaliteit van het Maaswater.

Door de koppeling van allerhande dossiers en het verschil in aanpak tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel, lijkt een vergelijk tussen België en Nederland bijzonder moeilijk.

Na de goedkeuring van de Sint-Michielsakkoorden krijgen de gemeenschappen verdragsrecht. Bijgevolg kan Vlaanderen afzonderlijk onderhandelingen voeren met Nederland.

Graag had ik vernomen welke voorbereidingen de minister reeds heeft genomen met het oog op de onderhandelingen met Nederland.

Antwoord

Tijdens mijn ontmoeting met de Nederlandse premier Lubbers op 25 maart 1993 is gebleken dat in Nederland de bereidheid leeft om het dossier van de Waterverdragen te deblokken. Eén van de wegen hiertoe zouden

aparte besprekingen met Vlaanderen kunnen zijn en een ont koppeling van de Schelde- en de Maasproblematiek. Dankzij deze doorbraak is de hoop gewettigd dat de besprekingen met Nederland over de Schelde binnen afzienbare tijd gefinaliseerd kunnen worden. Ook de Nederlandse Tweede Kamer heeft zich reeds ten gunste van bilaterale besprekingen met Vlaanderen uitgesproken.

De Vlaamse minister van openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden heeft zijn administratie inmiddels de opdracht gegeven om het overleg met Nederland voor te bereiden.

Vraag nr. 66
van 24 maart 1993
van de heer L. BARBE

Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen — Rollend Fonds

De Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen heeft in 1980 op last van de Vlaamse regering een rollend fonds ter vervulling van de opdrachten van de staat en van het Vlaamse Gewest, kortweg Rollend Fonds, opgericht. Het gaat hier dus om de zogenaamde opdrachten in derde functie. Later werden ook sub-rekeningen geopend.

Op het Rollend Fonds wordt onder meer op het credit geboekt : stortingen van het Vlaamse Gewest voor te nemen participaties en leningen en vervreemdingen (verkopen van participaties vooral). In het verleden werd de opbrengst van de vervreemding van bepaalde participaties niet altijd naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap geboekt.

1. Hoeveel bedraagt het voor het Vlaams Gewest batig saldo van dit Rollend Fonds ? En van de subrekeningen ?
2. Werden intussen alle opbrengsten van de vervreemding van participaties naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap geboekt ? Waarom eventueel niet ?
3. Welke criteria gebruikt de minister om middelen van dit Rollend Fonds naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap te boeken ?

Antwoord

Het Rollend Fonds ter vervulling van de opdrachten van het Vlaamse Gewest, afgekort Rollend Fonds, werd ingesteld en opgericht bij beslissing van de Vlaamse Executieve van 13 mei 1980.

De GIMV heeft onder deze benaming een rekening-courant geopend voor de uitvoering van haar derde opdracht. Op het Rollend Fonds worden in credit geboekt : stortingen van het Vlaamse Gewest voor te nemen participaties en leningen, vervreemdingen (vooral verkopen van participaties), interesten op het uitstaande saldo, allerlei dividenden van genomen participaties en ontvangen beheersvergoedingen.

Het saldo van het Rollend Fonds bedroeg per 31 december 1992 332.593.811 frank en op de subrekening

participaties was per 31 december 1992 127.456.802 frank beschikbaar.

In 1990 werd de opbrengst van de verkoop van de participatie in de n.v. Vincke ad 13.333.333 frank gestort in het Fonds voor Innovatie en Technologie dat bij begrotingsdecreet was opgericht.

De voorbije jaren werden de bedragen van de door te voeren overboekingen vanuit het Rollend Fonds naar de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, steeds in het kader van de begrotingsbesprekingen, door de leden van de Vlaamse regering vastgelegd (1991 : 300 miljoen frank ; 1992 : 650 miljoen frank).

Voor 1993 is de storting van 250 miljoen frank in de middelenbegroting gepland.

De vermelde bedragen hebben niet louter betrekking op de opbrengsten van de vervreemdingen van participaties, maar werden bepaald aan de hand van het saldo dat beschikbaar was op de globale rekening van het Rollend Fonds.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 152
van 13 april 1993
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Brand in privé-woningen — Preventiebeleid

Elk jaar sterven ongeveer 100 Belgen nadat zij thuis door brand werden verrast en in de meeste Europese landen noteert men 1 overlijden per 100.000 inwoners ten gevolge van huisbrand.

In tal van landen zijn reglementen en wetten van kracht voor de bescherming van en in openbare gebouwen. Dat is niet het geval voor particuliere woningen in het algemeen en zeker niet voor die in België. Nochtans is in Groot-Brittannië en in de Verenigde Staten in het bijzonder de rookdetector of rookmelder een belangrijk onderdeel van de meeste brandpreventieprogramma's en precies daar ligt het sterftcijfer door huisbrand aanzienlijk lager. De doeltreffendheid van detectoren wordt hiermee bewezen en in de Verenigde Staten, Canada, Groot-Brittannië enzovoort, bestaat er zelfs een wetgeving inzake woningdetectoren. In België hebben reeds eerder verbruikersorganisaties én verzekeringsmaatschappijen de toestand aangeklaagd en tal van documenten gepubliceerd om ongevallen in huis te voorkomen.

Een wijdere verspreiding van rookdetectoren kan mensenlevens redden en het aantal gewonden beperken, wat belangrijke sociaal-economische gevolgen heeft voor onze maatschappij.

Mag ik daarom van de minister vernemen :

1. of hij overweegt de eigenaars te verplichten detec-

toren te plaatsen in nieuwe woningen of in gebouwen die worden verhuurd ;

2. of hij overweegt in gerenoveerde woningen de eigenaars te verplichten tot plaatsing van detectoren op iedere verdieping ?

Antwoord

Deze aangelegenheid behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 153 van 13 april 1993 van de heer M. CAPOEN

Duinenreservaten aan de kust — Trekken van brandgangen

Naar verluidt wordt er overwogen om in bepaalde duinenreservaten, en in het bijzonder in het gebied de Houtsaegerduinen in De Panne, brandgangen te trekken.

Vanuit de veronderstelling van gevaar voor duinenbranden zouden in het reservaat gangen worden getrokken van 3 à 4 meter breed. Die gangen zouden dan tevens worden aangewend als ruiterspaden.

Uiteraard stuit het project op zeer veel weerstand van natuurbehoudskringen.

1. Bestaan er plannen tot aanleg van brandgangen in natuurreservaten aan de kust ? Zo ja, in welke gebieden, voor welke lengte en breedte ?
2. Werd het milieueffect van dergelijke zware ingrepen bestudeerd ? Werd het Instituut voor Natuurbehoud bij de plannen betrokken ?
3. Op wiens initiatief wordt overgegaan tot de betreffende werken ? Passen die werken enkel in een schema van brandbestrijding of worden er ook recreatieve of andere bedoelingen nagestreefd ?

Antwoord

1. Bij het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling werden geen aanvragen tot het aanleggen van brandgangen in de duinenreservaten ingediend. Er bestaat evenmin een intentie tot het uitvoeren van dergelijke werken vanuit het bestuur zelf.
2. Reagerend op bepaalde geruchten heeft de adviescommissie voor de staatsnatuurreservaten De Westhoek en De Houtsaegerduinen, tijdens haar vergadering van 1 april 1993, unaniem een ongunstig advies uitgebracht betreffende eventuele aanvragen voor het aanleggen van een brandgang op de oostgrens van het natuurreservaat De Houtsaegerduinen.

De directeur en een medewerker van het Instituut voor Natuurbehoud zijn lid van de adviescommissie.

Voor dergelijke werken is geen milieueffectenrapport vereist.

Gelet op de interdisciplinaire samenstelling van de adviescommissie met universiteitsprofessoren en wetenschappers met verschillende deskundigheid, mag ik aannemen dat het ongunstig advies ter zake van voormelde adviescommissie terecht is.

3. Als minister bevoegd voor het natuurbehoud zal ik, gezien het negatief advies van de adviescommissie (punt 2), geen initiatieven nemen om dergelijke werken te doen uitvoeren. Men kan zich overigens afvragen wat de effectiviteit is bij een duinbrand van een brandgang van 3 meter, de breedte die het lid aangeeft.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 141 van 4 februari 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Uitbreiding industriegebied ten noorden van Waver — Beroep tot schorsing

Door de uitbreiding van het industriegebied ten noorden van Waver komt men tot op enkele honderden meters van de dorpskern van Ottenburg, deelgemeente van Huldenberg.

Het landschap van de Dijlevallei wordt verder aangetast. De bestaande Waalse industriezone loost nu rechtstreeks in de Dijle. De meegedeelde plannen vertoonden foutieve legendes en de wettelijk bepaalde aanplakking gebeurde niet.

De Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening heeft samen met de Waalse regering beroep aangetekend tegen de schorsing van de beslissing van de Waalse regering die door Vlaamse landbouwers in kortgeding werd verkregen. Op 6 augustus 1992 heeft de Waalse regering zo kunnen beslissen de omstreden wijziging definitief door te voeren. De Vlaamse regering is over deze aangelegenheid uitleg verschuldigd.

Waarom heeft de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening samen met de Waalse regering beroep aangetekend tegen de schorsing die Vlaamse landbouwers in kortgeding verkregen hebben met betrekking tot de beslissing van de Waalse regering omtrent de uitbreiding van de industriezone Waver-Noord ?

Antwoord

Het hoger beroep tegen de beschikking van 31 juli 1991 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Brussel, zetelend in kortgeding, werd in eerste instantie aangetekend door het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door zijn Executieve, en door de gouverneur van de provincie Brabant. Dit principaal hoger beroep, ingesteld bij verzoekschrift dat op 16 augustus 1991 werd neergelegd ter griffie van het hof van beroep in Brussel, was niet enkel gericht tegen de oorspronke-

lijke eisers, maar ook tegen het Vlaamse Gewest. Het is in deze context dat het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Executieve, genoopt werd incidenteel hoger beroep in te stellen, wat gebeurde bij conclusie, neergelegd ter griffie van hetzelfde hof van beroep op 24 oktober 1991.

In het dispositief gedeelte van de beschikking van 31 juli 1991 werd door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Brussel, zetelend in kortgeding en rechtsprekende over het voorlopige ten aanzien van de drie verwerende partijen, de uitvoering van de besluiten van 9 maart 1990 en 26 juli 1990 immers opgeschort, op straffe van een dwangsom van 5.000.000 frank totdat voldaan zou zijn aan drie naderbepaalde voorwaarden.

Het kwestieuze bevelschrift werd daarenboven uitdrukkelijk gemeen en tegenstelbaar verklaard aan het Vlaamse Gewest.

Aangezien het Vlaamse Gewest geen bevoegdheid heeft voor de gronden gelegen in het Waalse Gewest was het in hoofde van het Vlaamse Gewest niet opportuun om reactieloos het financiële risico te ondergaan, temeer daar artikel 107quater van de Grondwet hier klaarblijkelijk geschonden werd. Overigens legt geen enkele wetsbepaling aan het Vlaamse Gewest de verplichting op om de maatregel bedoeld door de voorzitter van de rechtbank te nemen. De verhoudingen tussen de gewesten worden wel door samenspraak en consensus in het leven geroepen.

Verder wil ik erop wijzen dat mede naar aanleiding van de gewestplanwijziging voor het gebied ten noorden van Waver, de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening, het initiatief heeft genomen om regelmatig overleg tot stand te brengen met zijn collega's van het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Ook de minister-president van de Vlaamse Executieve heeft naar aanleiding van bovengenoemd feit een schrijven gericht aan de voorzitter van de Waalse Gewestexecutieve om over deze aangelegenheid overleg te plegen tussen de twee gewesten.

Het overleg tussen de gewestministers bevoegd voor de ruimtelijke ordening wordt voorbereid op kabinetsniveau.

Na een overleggesprek specifiek in verband met Waver, heb ik de bekommernissen vanuit ruimtelijke ordening die daar verwoord werden, ook nog schriftelijk geuit aan de heer Collignon. Hierop heb ik nog geen antwoord gekregen.

**Vraag nr. 180
van 8 maart 1993
van de heer F. SARENS**

Aanbrengen geluidswerende borden of panelen — Effect op geluidshinder

Kan de minister meedelen welke criteria worden gehanteerd bij het bepalen van de plaatsen waar geluidswerende panelen of borden kunnen worden aangebracht langs autosnelwegen, spoorwegen en -andere openbare wegen ?

Kan de minister eveneens meedelen wat het effect op de geluidshinder is van deze geluidswerende panelen of borden ?

Antwoord

Bij de bepaling van de voorrang van het uitvoeren van geluidswerende voorzieningen langs autosnelwegen (langs spoorwegen is het Gewest niet bevoegd), wordt de waarde van het continu equivalent geluidsdrukniveau (Leq) beschouwd.

Maatregelen ter vermindering van de geluidshinder worden pas overwogen wanneer in de omgeving van de woningen deze referentiewaarde overdag minstens 65 dB(A) (respectievelijk 's nachts 55 dB(A)) bedraagt. Prioriteit wordt gegeven aan waarden vanaf 70 dB(A).

De uiteindelijke beslissing voor het aanbrengen van geluidswerende voorzieningen steunt op volgende elementen. Het bestuur heeft een inventarislijst opgesteld van alle woonzones gelegen in de nabijheid van autosnelwegen en ringwegen. Hierbij wordt eveneens rekening gehouden met de aard van de bebouwing en de globale geluidstoestand in de omgeving volgens onderstaande indeling :

- gevoeligheidsgraad 1 : zones die specifiek stiltebehoevend zijn (bijvoorbeeld aanwezigheid van een school, een kliniek, een rusthuis enzovoort) ;
- gevoeligheidsgraad II : woonzones zonder lawaai-veroorzakende bedrijven, doch onderhevig aan het verkeerslawaaï van één weg ;
- gevoeligheidsgraad III : woonzones zonder lawaai-veroorzakende bedrijven, doch onderhevig aan het verkeerslawaaï van meerdere wegen (bijvoorbeeld van een autosnelweg en van een drukke spoorweg) ;
- gevoeligheidsgraad IV : zones met lawaai-veroorzakende bedrijven, eventueel onderhevig aan het verkeerslawaaï van één of meerdere wegen.

Zones met de gevoeligheidsgraad 1 en II zijn prioritair te behandelen.

Het sociaal nut van de investering wordt eveneens in rekening gebracht : zones waar de investering per woning relatief laag is krijgen prioriteit. De woningen die gebouwd werden na de openstelling van de weg, worden hierbij in laatste instantie beschouwd.

Hierbij moet eveneens rekening worden gehouden met de budgettaire mogelijkheden. De gemiddelde kostprijs van klassieke geluidswerende schermen kan immers geraamd worden op 30 miljoen frank/km.

De keuze van de aard van de geluidswerende voorziening is het resultaat van een optimalisatiestudie van de karakteristieken van elk specifiek geval.

Naast de plaatsing van geluidswerende schermen of gronddammen kan een ingreep op de wegverharding uitgevoerd worden (zoals overlaging met drainerend asfaltbeton of het toepassen van het grindingsysteem).

Het effect op de geluidshinder van geluidswerende schermen is afhankelijk van verscheidene factoren zo-

als de samenstelling van het verkeer (percentage zwaar verkeer), de aard van de wegverharding, de afstand tussen het verkeer en de af te scherpen bebouwing, de beschouwde verdieping.

Op korte afstand achter een scherm (enkel tientallen meter) en afhankelijk van voormelde factoren kan een maximum Leq-verlaging van 10 dB(A) bereikt worden.

De efficiëntie neemt echter gevoelig af met toenemende afstand en is op afstanden groter dan 250 m nauwelijks merkbaar.

Vraag nr. 197
van 22 maart 1993
van de heer E. BEYSEN

Openstelling A 12-Havenweg — Resultaten

Na de openstelling van de A 12-Havenweg dringen zich de volgende vragen op.

1. Wat was het verwachte rendement (personen- en vrachtwagens) van de Liefkenshoektunnel volgens de studie van de administratie, zowel voor de aanvang van het project, als na de openstelling van de A 12 ?
2. Hoeveel verkeer kwam er door de Liefkenshoektunnel voor de openstelling van de A 12 ? Hoeveel na de openstelling ?
3. Wat is de prognose voor na de aanleg van de R 2 tussen de A 11 en E 17 ?
4. Is het project LHT momenteel rendabel ? Indien niet, hoeveel bedragen de jaarlijkse tekorten en heeft de concessionaris dan contractueel recht op schadevergoeding vanwege het Vlaamse Gewest ?
5. Heeft het Gewest voldaan aan al haar verplichtingen volgens het contract met de concessionaris ?

Antwoord

Het dossier Liefkenshoektunnel maakt thans het voorwerp uit van diverse onderzoeken en besprekingen. Deze zijn evenwel nog aan de gang en de conclusies ervan zijn materieel nog niet beschikbaar.

In het bijzonder gelet op de mogelijke aanzienlijke financiële weerslag van dit dossier voor elk der betrokken partijen, zou het overigens voorbarig zijn reeds inhoudelijk hierop nader in te gaan.

Verder vergen een aantal aspecten een zeer volumineuze schriftelijke weergave.

Om voormelde redenen wens ik dan ook te gepasten tijde rechtstreeks aan het lid schriftelijk te antwoorden.

Vraag nr. 202
van 29 maart 1993
van de heer L. BARBE

N 42 Geraardsbergen-Gent — Doortrekking in Herzele

De doortrekking van de N 42 Geraardsbergen-Gent in

Herzele is sterk omstreden. Uit het oogpunt van mobiliteit, ruimtelijke ordening en leefmilieu kunnen grote vraagtekens gezet worden bij een nieuw tracé. Daarenboven is er ook nog het budgettaire aspect en verschillende landbouwers zouden hun broodwinning verliezen. De vorige bevoegde minister liet een vergelijkende studie maken over de kosten van het nieuwe tracé versus de kosten voor het verbeteren van de bestaande weg. Uit de studie bleek toen vreemd genoeg dat een nieuw tracé het goedkoopst zou zijn. Volgens de laatste cijfers van Openbare Werken blijkt dit echter niet meer te kloppen. De kosten voor het nieuwe tracé lijken sterk onderschat.

Volgens de huidige wetgeving is voor die werken een milieueffectenrapport niet noodzakelijk, maar de minister kan daartoe uiteraard het initiatief nemen.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel een aanpassing van de bestaande gewestweg zou kosten en hoeveel het nieuwe tracé zal kosten ?
2. Is de minister niet van mening dat een milieueffectenrapport en een mobiliteitseffectenrapport moet worden opgesteld zodat de keuze tussen het bestaande en nieuwe tracé voldoende onderbouwd kan worden ?
3. Zijn er voor het nieuwe tracé al onteigeningen gebeurd ? Ten gevolge van welk besluit ?
4. Is er in de plannen van het nieuwe tracé aan de tunnel met de Schipstraat een op- en afrit opgenomen ?
5. Hoeveel bedraagt de lengte van het oude tracé ? En van het nieuwe tracé ?
6. Moet voor het nieuwe tracé het gewestplan gewijzigd worden ? Hoe ver staat de procedure eventueel ?

Antwoord

1. Raming van de kosten respectievelijk voor de aanpassing van het bestaand tracé en voor de aanleg van het nieuw tracé :
 - a. Aanpassing van de bestaande gewestweg :

— onteigeningen :	80.000.000 frank
— aanlegkosten :	130.000.000 frank
— totaal :	210.000.000 frank
 - b. Aanleg van nieuw tracé :

— onteigeningen :	58.000.000 frank
— aanlegkosten :	
kokerbrug :	40.000.000 frank
wegenis :	100.000.000 frank
— totaal :	198.000.000 frank
2. Een MER is inderdaad volgens de vigerende reglementering niet nodig. De principiële beslissing om te opteren voor het nieuwe tracé, werd reeds in 1989 genomen, waarbij de veiligheid en de verkeersleefbaarheid voor de bewoners van de bestaande gewestweg de uiteindelijke doorslag hebben gegeven.

3. De onteigeningen voor de realisatie van het nieuwe tracé zijn niet uitgevoerd. Wél werden voor het grondgebied **Herzele** de nodige onteigeningsplannen opgemaakt en de overeenkomstige ministeriële besluiten genomen (B/6979/A : MB 30.01.1990 — B/6979/B : MB 30.01.1990 en B/6979/B : MB 30.01.1990).
4. In het huidige ontwerp kruist de N 42 de N 464 (Schipstraat) via een kokerbrug onder de N 464 en worden er geen op- en afritten opgenomen. Dit nieuw wegvak zal slechts twee toegangen hebben, namelijk aan het begin (ter hoogte van de witte brug, N 42b) en aan het einde, ter hoogte van het kruispunt met de N 42b en B 42c (bedrijf Ascoop).
- Dwarsende wegen worden ook niet rechtstreeks aangesloten. Er worden ook geen privé-opritten toegestaan.
5. De lengte van het oude tracé bedraagt 2.550 m, de lengte van het nieuwe tracé 2.600 m.
6. In de omgeving van de Schipstraat valt het nieuwe tracé over een breedte van 10 à 15 m buiten de reservatiezone op het gewestplan Aalst-Geraardsbergen-Ninove-Zottegem (koninklijk besluit van 30 mei 1978).
- De desbetreffende inherzieningstelling van het gewestplan zal weldra aan de Vlaamse regering ter beslissing worden voorgelegd.

Vraag nr. 205
van 30 maart 1993
van de heer J. PEETERS

Project leefbare doortocht in Herentals - Stand van zaken

Op 11 september 1992 diende ik een vraag in betreffende het project leefbare doortocht in Herentals (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 624). Tot op heden kreeg ik hierop geen antwoord. Daarom stel ik ze opnieuw.

Begin 1992 tijdens een werkbezoek aan de gemeente Herentals, beloofde de heer J. Sauwens, de voorganger van de minister, subsidies voor de geplande **herinrichting** van het Herentalse stadscentrum, project leefbare doortocht, op voorwaarde dat het volledige dossier nog voor de vakantieperiode van 1992 werd ingediend bij de bevoegde diensten.

Dat is gebeurd. Er blijken nu evenwel geen begrotingskredieten voor dit project te zijn uitgetrokken.

Zijn er subsidies voor dit project uitgetrokken in de begroting 1993 ?

Wanneer krijgt het Herentalse gemeentebestuur daarover uitsluitel ?

Antwoord

De herinrichting van de gewestwegen N 13a en N 123

in het stadscentrum van Herentals is niet ingeschreven op de begroting 1993. Ik heb geen kennis van de beloften die mijn voorgangers desaan gaande aan het stadsbestuur zouden hebben gedaan. Ik kan de interpellant wel verzekeren dat ik het beleid inzake de projecten leefbare doortochten wens voort te zetten en zowel in 1994 als in 1995 hieraan om en nabij 700 miljoen frank zal besteden.

De projecten die voor uitvoering in aanmerking komen, zullen geselecteerd worden op basis van objectieve normen, zodat de meest verkeersonveilige en verkeersonleefbare doortochten het eerst aan bod kunnen komen. Die projecten, waarvan de studie reeds gedeels was voltooid, zullen voor zover de budgettaire middelen dit toelaten, evenwel kunnen doorgaan. Dit is met name het geval voor wat de herinrichting van de N 13a en N 123 in Herentals aangaat. Voor zover het stadsbestuur bereid is logischerwijze te participeren in de financiering van dit project, zal het worden ingeschreven op de begroting van 1994 of ten laatste 1995.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 86
van 8 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Promotie van boek over Vlaams Blok

Op 30 december werd de BRTN tot een recht van antwoord veroordeeld inzake verklaringen die een zekere Hugo Gijssels, die journalist zou zijn, op antenne heeft mogen afleggen. Het blijkt dus dat de informatie die deze heer verstrekke, meer dan onbetrouwbaar is.

Op 7 en 8 oktober 1992 werd het boek dat die informatie bevat, nochtans als het ware door de openbare omroep gepromoot. Het werd besproken in de uitzending Voor de dag, en kwam ruim aan bod op het TV-nieuws en op Radio Donna. Bovendien werd het twee dagen later op Teletekst vermeld met verwijzing naar de uitgeverij en naar de prijs van het boek.

Graag vernam ik van de minister welke maatregelen er werden getroffen om te vermijden dat de BRTN in de toekomst nog zou worden gecompromitteerd door auteurs die zeer onbetrouwbare informatie verspreiden.

Antwoord

Bij de BRTN zijn er duidelijke voorschriften om ervoor te zorgen dat de informatie die verstrekt wordt, betrouwbaar en evenwichtig is. Die richtlijnen worden over het algemeen goed gerespecteerd. Een spijtig voorval mag geen reden zijn om die voorschriften, die hun deugdelijkheid hebben bewezen, te wijzigen.

Vraag nr. 87
van 8 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Gebrek aan respect voor parlementaire democratie

In haar toespraak naar aanleiding van de nieuwjaarsreceptie van de BRTN stelde de voorzitter van de raad van bestuur parlementaire interpellaties op gelijke voet met rechtstreekse bedreigingen aan journalisten.

Kan de minister mij meedelen of dit een officieel BRTN-standpunt is ?

Zo ja, meent de minister niet dat dit een zeer groot gebrek aan respect voor de parlementaire democratie bij de openbare omroep wijst ?

Antwoord

In haar redevoering ter gelegenheid van het nieuwe jaar heeft de voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN in eenzelfde — lange — zin verwezen naar een stroom van parlementaire interpellaties en vragen en naar rechtstreekse bedreigingen en beledigingen van journalisten.

Zulks betekent evenwel niet dat zij een — al dan niet rechtstreeks — verband tussen beide heeft gelegd, laat staan een en ander op gelijke voet zou hebben gesteld.

Vraag nr. 98
van 23 maart 1993
van de heer X. BUISSERET

Budget voor kunstwerken — Besteding

Kan de minister mij meedelen wat het jaarlijks budget is voor de aankoop van moderne kunstwerken ?

Hoeveel wordt hiervan besteed aan aankopen van moderne kunstwerken in het buitenland ?

Welk bedrag wordt er besteed aan aankopen in het binnenland, graag met een specificatie van de aankopen in Vlaanderen en Wallonië ?

Kan de minister mij een inventarislijst bezorgen van de reeds verworven kunstwerken ?

Kan de minister mij meedelen welke van deze kunstwerken tentoongesteld staan en waar, en welke van deze kunstwerken opgeslagen zijn ?

Antwoord

In de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1993 werd in een bedrag van 15 miljoen frank voorzien voor de aankoop van hedendaagse kunst.

Van dit bedrag wordt 10 miljoen (inclusief restauratie en onderhoudskosten van de bestaande collectie) besteed door het hoofdbestuur van de administratie Kunst. Het zijn deze kunstwerken die ter beschikking worden gesteld van de musea en de openbare diensten binnen Vlaanderen en Brussel.

Vijf miljoen frank per jaar wordt besteed aan de collectievorming van het MUHKA. Het gaat hierbij om werken die op voorstel van de artistieke directie van het MUHKA door de Vlaamse Gemeenschap aangekocht worden en in permanente bruikleen aan het MUHKA worden gegeven.

Het hoofdbestuur van de administratie Kunst koopt in principe enkel Vlaamse hedendaagse kunst aan. Uitzonderingen op dit principe vormen de jaarlijkse aankopen van hedendaagse Nederlandse kunst voor een bedrag van 0,5 miljoen frank per jaar. Dit gebeurt op basis van volle wederkerigheid. Jaarlijks koopt het departement WVC van Nederland voor eenzelfde bedrag hedendaagse Vlaamse kunst voor haar collectie aan. Andere uitzonderingen op dit principe komen zelden voor.

De aankopen voor de collectie van het MUHKA daarentegen zijn uit de aard van de doelstelling (opbouw van een internationale collectie hedendaagse beeldende kunst) wel internationaal gericht.

Zo werd in 1992 voor een totaal bedrag van 5.516.000 frank werk gekocht van Henk Visch, Roland Fischer, Luc Deleu, Cady Noland, Dan Flavier en Bruce Nauman. Van deze zes is Luc Deleu de enige Belg.

De officiële inventarislijst van de door de Vlaamse Gemeenschap verworven kunstwerken wordt bijgehouden op de administratie Kunst van de Vlaamse Gemeenschap. Deze inventarislijst kan door elke geïnteresseerde ter plaatse geraadpleegd worden.

Verder wordt om de twee jaar de lijst van de in de loop van die periode verworven kunstwerken gepubliceerd in een volledig geïllustreerde catalogusreeks "Kunstwerken verworven door de Vlaamse Gemeenschap".

Deze publikatie loopt sinds de jaren zestig. Niet alle delen uit deze reeks zijn echter nog beschikbaar. Het eerstvolgende deel verschijnt in 1994 en zal de lijst van de aanwinsten 1992 en 1993 bevatten.

De meeste van deze kunstwerken zijn tentoongesteld in openbare gebouwen en musea in Vlaanderen en Brussel. Een zeer beperkte reserve is opgeslagen in de bewaarplaats voor kunstwerken in Schaarbeek, Van der Lindenstraat nummer 46, 1210 Brussel.

Wie de precieze bewaarplaats van de vele honderden kunstwerken wil kennen, kan daartoe steeds de steekkaartcatalogus van de administratie Kunst, dienst Beeldende Kunst en Musea, raadplegen.

Vraag nr. 99
van 25 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Advertentie tegen de volksaard

Ik zag in een Vlaamse krant van 20 maart 1993 een advertentie van de BRTN-zender Studio Brussel die onder meer volgende tekst vermeldde : "Verneuk de volksaard".

Is de minister van mening dat Studio Brussel, een zender die werd opgericht om de Brusselse Vlamingen te

helpen in het behoud van hun culturele identiteit, zich in een advertentie tegen de volksaard kan uitspreken ?

Is de minister van mening dat de taal die hier wordt gebruikt past in een advertentie van de openbare omroep ?

Antwoord

De promotiecampagne ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van Studio Brussel kwam aan bod in de vergadering van de raad van bestuur van BRTN van 23 maart 1993. De raad van bestuur verzocht de Stuurgroep Huisstijl een advies over deze campagne te formuleren.

De stuurgroep heeft inmiddels de campagne beoordeeld en formuleerde onder meer de volgende conclusie.

Volgens de stuurgroep stoot het inlassen van de uitdrukking "verneuk de volksaard" "nodeloos" een groot aantal mensen voor het hoofd en kan de Omroep van de Vlaamse Gemeenschap zich dit soort uitdrukkingen niet veroorloven.

Boodschap en stijl konden behouden worden zonder inlassing van deze slogan, met andere woorden men moet niet provoceren om te provoceren. Bovendien moet men altijd oog blijven hebben voor het imago van de openbare omroep.

Deze conclusies zijn ter kennis gebracht van de medewerkers die verantwoordelijk zijn voor de promotiecampagnes van de radio.

Vraag nr. 100
van 25 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Studio Brussel — Criteria voor Vlaamse schlagers

In een gesprek met de krant Het Nieuwsblad, verschenen op 19 maart 1993, zegt een medewerker van Studio Brussel dat de ideale plaat voor deze BRTN-instelling aan bepaalde criteria moet voldoen en dat dit verklaart waarom er zo weinig Vlaamse schlagers bij deze zender aan bod komen.

Is de minister van mening dat deze werkwijze in overeenstemming is met de opdracht van Studio Brussel, namelijk de radio van de Brusselse Vlamingen zijn ?

Antwoord

In het bedoelde interview in Het Nieuwsblad van 19 maart 1993 geeft de medewerker van Studio Brussel zelf het antwoord : de plaat moet eerst en vooral passen in het Studio Brussel-timbre. Die voorwaarde geldt ook voor internationale hits.

De netprofilering van Studio Brussel verdraagt geen schlagermuziek (Luc Steeno, Sam Gooris, Micha Marah, Sanne, enzovoort). Dit repertoire komt aan bod bij andere BRTN-radionetten. Vlaamse rockmuziek (Noordkaap, De Mens, zelfs Clouseau of Mama's Jasje) kan daarentegen wel op Studio Brussel.

De vijf BRTN-radionetten werden op basis van weten-

schappelijke onderzoeksresultaten zorgvuldig geprofileerd om maximaal tegemoet te komen aan de luisterbehoefte van de Vlaamse luisteraar. De luistercijfers (een volume-aandeel van 85 percent) bewijzen dat het Vlaamse publiek die differentiatie van het programma-aanbod per net apprecieert.

Overigens is Studio Brussel sedert 1987 de nationale pop- en rockzender, en niet alleen de radio van de Brusselse Vlamingen.

Vraag nr. 101
van 26 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma n.v. De Wereld — Payoke

In de uitzending n.v. De Wereld van de BRTN-televisie van dinsdag 23 maart 1993 werd de werking van Payoke toegelicht en er kwam dus ook een lang gesprek met mevrouw Patsy Sörensen. Er werd echter met geen woord verwezen naar het feit dat deze dame SP-gemeenteraadslid is in Antwerpen. Er kan niet worden ontkent dat het partijpolitiek engagement van mevrouw Sörensen een maatschappelijke waarde heeft.

Is de minister niet van mening dat de BRTN in haar informatieplicht tekort is geschoten door dit te verzwijgen ?

Antwoord

Het lid schat de bedoeling van genoemd BRTN-programma correct in, waar hij zegt : "In de uitzending (. . .) werd de werking van Payoke toegelicht en er kwam dus ook een lang gesprek met mevrouw Patsy Sörensen".

Het gesprek met mevrouw Sörensen handelde uitsluitend over haar activiteiten ("de werking") binnen Payoke. Er werd geen enkele vraag gesteld over de uitoefening van haar mandaat als lid van de gemeenteraad van Antwerpen. Ik meen overigens te weten dat mevrouw Sörensen reeds lang voor de opening van haar mandaat actief begaan was met de problemen die Payoke behartigt. Er is geen duidelijk verband tussen het mandaat van mevrouw Sörensen en de werking van Payoke, waar het in de uitzending om te doen was. Daarom was een verwijzing naar het mandaat en het partijlidmaatschap van mevrouw Sörensen voor bedoelde uitzending niet relevant.

Vraag nr. 102
van 26 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma Magazine — Overname artikel uit extreem-links weekblad

Het weekblad Markant is de rechtstreekse voortzetting van het weekblad De Rode Vaan, dat het partijorgaan van de Communistische Partij was. In de uitgave van Markant van 26 februari 1993 verscheen een artikel van Piet De Moor onder de titel : "Racisten zijn angstige mensen". Ook zondag 28 maart ging het programma Magazine van BRTN Radio 3 over vreemde-

lingenhaat in Duitsland. De tekst van dit programma, die eveneens opgesteld werd door Piet De Moor, was precies dezelfde als die verschenen in het hierboven vermelde artikel van Markant, behalve dat het doorspekt was met gesprekken met bepaalde mensen uit Duitsland, zoals bijvoorbeeld de advocaat van de voormalige communistische dictator Honecker.

1. Graag vernam ik van de minister of het normaal is en deontologisch verantwoord dat de BRTN zonder meer een artikel uit een extreem-links weekblad overneemt.

2. Is Piet De Moor een personeelslid van de BRTN ?

Zo neen :

- a. Waarom en in welk kader werkte hij aan dit programma mee ?
- b. Ontving hij hiervoor een vergoeding ?
- c. Welke criteria worden gehanteerd om een beroep te doen op de diensten van publicisten die geen personeelslid van de BRTN zijn ?

Zo ja :

- a. Acht de minister het geoorloofd dat Piet De Moor zijn werk voor de BRTN vermengt met dat voor een weekblad ?
- b. Mogen BRTN-medewerkers het werk dat zij voor de BRTN leveren aan de geschreven pers doorverkopen ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat op Radio 3 geen artikelen uit weekbladen worden overgenomen. De bedoelde bijdrage van de heer P. De Moor werd uitgezonden op 28 februari en niet op 28 maart. De opnamen hadden plaats op dinsdag 22 en donderdag 25 februari, dus vóór publicatie van het artikel in Markant.

De heer P. De Moor is een free-lance journalist, gespecialiseerd in Oost-Europa. Hij schreef hierover een boek en publiceert geregeld bijdragen in **Knack** en het Nederlandse katholieke **Trouw**. Op verzoek van een Radio 3-producer maakte hij een reportage over "Rechts extremisme in Duitsland". Hij ontving daarvoor het gebruikelijke honorarium en een tegemoetkoming in de reiskosten voor interviews in Berlijn en Bielefeld.

Radio 3 recruteert zijn medewerkers op basis van hun gespecialiseerde kennis van het onderwerp, hun goede stemkwaliteit en hun financiële voorwaarden. Omdat de betaalde vergoedingen minimaal zijn, kan niet belet worden dat deze auteurs hun kennis ook elders te gelde maken. In elk geval was Radio 3 niet op de hoogte van het feit dat de bedoelde bijdrage ook in Markant zou verschijnen.

Vraag nr. 103 van 26 maart 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-nieuwsgeving — Politieke voorkeur

De BRTN bracht op zondag 21 maart 1993 zowel in haar radionieuwsuitzending van 18 uur als in het TV-nieuws van 19.30 uur een verslag over de zogenaamde antiracistische betoging die op die dag in Brussel had plaatsgevonden. Nergens werd melding gemaakt van het feit dat de organisatie Objectief 479.917 die de betoging op het getouw had gezet, zeer nauw aanleunt bij het stalinistische partijtje PVDA. De kijker mocht ook niet vernemen dat de heer Van Overloop, die over de manifestatie tijdens het TV-nieuws geïnterviewd werd, een belangrijk kaderlid van de PVDA is.

De betrokken journalisten stelden ook geen vragen over het merkwaardige feit dat een vereniging die er prat op gaat 600.000 handtekeningen te verzamelen hebben, voor een nationale betoging slechts 4.000 personen op de been kan krijgen (rijkswachtcijfers).

Is de minister niet van mening dat de BRTN hier niet de nodige duiding gegeven heeft en ook dat zij vergeten heeft kritisch te zijn, zoals het interne reglement voor haar journalisten het voorschrijft ?

In de TV-uitzending werd, in tegenstelling tot wat op de radio over de manifestatie gebracht werd, wel meegedeeld dat er een opvallende aanwezigheid van klein links was. Het is opvallend dat wanneer de BRTN het over links-radicalen heeft zij ze steeds met klein links aanduidt, terwijl wanneer het over rechts-radicalen gaat, zij het steeds over extreem-rechts heeft. Hierdoor kan bij de luisteraar of de kijker ongetwijfeld de indruk ontstaan dat extreem-links niet bestaat.

Is de minister niet van mening dat de BRTN door die werkwijze een politieke voorkeur laat blijken ?

Antwoord

Zowel radio als televisie hebben in de berichtgeving wel degelijk aangegeven dat de antiracistische betoging van zondag 21 maart vooral het werk was van verenigingen uit de progressieve hoek. Er waren ook enkele christelijke jeugdorganisaties bij betrokken zoals Chiro en de KAJ.

Een vergelijking tussen de 600.000 handtekeningen en de 4.000 betogers gaat niet op en soortgelijke vergelijkingen worden nooit gemaakt. De BRTN heeft het aantal betogers vermeld en het is aan de kijker en de luisteraar om conclusies te trekken.

De term klein links wordt geregeld gebruikt in de berichtgeving, zowel in Vlaanderen als in Nederland, zowel bij radio en televisie als bij de kranten. De verslagen van betoging op radio en televisie waren dan ook waarheidsgetrouw en onpartijdig.

Vraag nr. 105
van 2 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verkoop militair materieel — Overname door Vlaamse Gemeenschap

Minister van Landsverdediging Delcroix gaat militair materieel verkopen. Is dat geen unieke gelegenheid om de al te krappe hoeveelheden kampeermateriaal van de Vlaamse Gemeenschap aan te vullen (zoals tenten voor jeugdorganisaties) ? Vooral nu de grote vakantie weer in zicht komt zouden voormalige leger-tenten nog goede diensten kunnen bewijzen.

Heeft de minister daarover contact gehad met zijn federale collega ? Zijn er al afspraken ? Hoe zien die er uit ? Over welke hoeveelheden gaat het ?

Antwoord

Sedert het aantreden van de huidige Vlaamse Executieve heb ik, zoals het lid weet, herhaalde pogingen ondernomen om een oplossing te bieden aan de krappe hoeveelheden kampeermateriaal van het bestuur Jeugdwerk van de Vlaamse Gemeenschap.

Zo werden er onder meer contacten gelegd met de collega B. Anselme, minister-president van de Executieve van de Franse Gemeenschap, evenwel zonder concreet resultaat.

Met collega L. Delcroix, federale minister van Landsverdediging, kwam een goede samenwerking tot stand, waarbij zowel in 1992 als in 1993 69 tenten werden ter beschikking gesteld.

Op 24 maart 1993 reeds heb ik een brief gestuurd naar de minister van Landsverdediging om een onderhoud te vragen inzake de eventuele verkoop van kampeermateriaal door het leger.

Naar aanleiding van deze brief had er op 9 april een overleg plaats tussen het kabinet van Landsverdediging, het bestuur Jeugdwerk, de v.z.w. Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, beheerder van de uitleendienst van de Vlaamse Gemeenschap, en mijn kabinet.

Bij dit overleg bleek dat het materiaal dat in 1993 te koop wordt aangeboden geen nut heeft voor jeugdbewegingen. Vanaf 1994 komt er tengevolge van de reorganisatie van de krijgsmacht wel materiaal vrij dat nuttig kan zijn voor het jeugdwerk. De verkoop hiervan is gepland in de jaren 1994, 1995 en 1996.

Hierbij zou het per jaar kunnen gaan over ongeveer 220 tenten die door de uitleendienst van de Vlaamse Gemeenschap zouden kunnen worden aangekocht. Daarnaast zullen er ook andere tenten en groot-

keukenmateriaal vrijkomen waarvoor het jeugdwerk interesse kan hebben.

Het kabinet van Landsverdediging beloofde na te gaan op welke wijze het materiaal dat nuttig kan zijn voor het jeugdwerk, via een zo eenvoudig mogelijke verkoopformule aan de jeugdbewegingen aangeboden kan worden.

Ten slotte wil ik het lid er nog op wijzen dat ik via de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap het aankoopbudget van het bestuur Jeugdwerk voor kampeermateriaal gevoelig heb vermeerderd van 10 miljoen in 1991 naar 24,5 miljoen in 1993 (Programma Jeugd 43.1, b.a. 74,02).

Vraag nr. 106
van 2 april 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Openbare omroep — Beoordeling van bepaalde partijen

Op donderdag 25 maart ging de uitzending Voor de dag van Radio 1 van de BRTN uitsluitend over het evenement Antwerpen Culturele Hoofdstad van Europa 1993. Merkwaardig was dat uitsluitend een verkozenen van de Agalev-fractie van de Scheldestad aan het woord kwam. Het Vlaams Blok dat in Antwerpen de grootste partij is, werd over het hoofd gezien.

Is de minister niet van mening dat door deze systematische bevoordeling van de ene partij en achteruitstelling van de andere, de BRTN eens te meer wat haar eigen reglementen betreft uit de bocht gaat ?

Deze bepalen immers uitdrukkelijk dat de openbare omroep zich politiek neutraal zal opstellen.

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat het onderwerp van de themadag van Radio 1 op 25 maart 1993 de stad Antwerpen was en niet alleen het aspect culturele hoofdstad van Europa 1993. Het was de bedoeling in de Radio 1-programma's van die dag de verschillende aspecten van de stad Antwerpen te belichten.

Als onderdeel van die themadag bracht het programma Voor de dag enkele gesprekken met Antwerpenaars, onder wie ombudsman T. Van Wallendael en mevrouw F. Bali, bekend van haar werking in de migrantensector. Dit was een keuze die niets met partijpolitiek als dusdanig te maken had. De afwezigheid van andere politieke mandatarissen in het programma bewijst overigens dat partijpolitieke evenwichten hier geen rol hebben gespeeld.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 70
van 8 april 1993
van de heer L. BARBE

Technology Assesment — Budgetten

Technology Assesment (TA) kan omschreven worden als een poging om met behulp van een wetenschappelijke methologie de maatschappelijke implicaties van technologische ontwikkelingen te "voorspellen" en zodoende zelfs te onderwerpen aan een maatschappelijke controle en sturing. Op die manier kan voorkomen worden dat de maatschappij door wetenschappers en industrie voor voldongen feiten gezet wordt en kan verkregen worden dat wetenschappers en industrie meer werk maken van zaken die de maatschappij belangrijk vindt. In het buitenland geniet TA een toenemende belangstelling en bestaan er reeds verschillende TA-instellingen. In Vlaanderen zijn de Stichting Technologie Vlaanderen en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek actief op dit vlak. In de vorige regering heeft de bevoegde minister een eerste aanzet gegeven tot TA in Vlaanderen. In de beleidsdocumenten van de huidige regering is er nauwelijks sprake van TA.

1. Wat is de visie van de minister over Technology Assesment ?

2. Welke budgetten werden de laatste 5 jaar aan TA besteed ? (Graag cijfers per jaar en per instelling).
3. Om welke projecten ging het ?
4. Welke budgetten worden er dit jaar voor TA uitgetrokken ? Voor welke instellingen en welke projecten ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 218
van 13 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Havengeul Nieuwpoort — Geplande werken

Het Vlaams ministerie van Openbare Werken investeert in belangrijke werken ter uitbreiding en herstelling van het westelijk hoofd van de havengeul in Nieuwpoort. Uiteraard worden die inspanningen op prijs gesteld.

1. Wat is de aanleiding van de werken ? Wat is de precieze inhoud ervan en welke doelstelling wordt beoogd ?
2. Hoeveel kosten de werken ?
3. Wie is de aannemer ? Hoeveel bedraagt het aantal werkdagen ?
4. Worden er ook werken uitgevoerd aan het oostelijk hoofd van de havengeul ? Zo ja, waarom ? Zo nee, wanneer dan wel ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, energie en Externe Betrekkingen				
43	11.02.1993	P. Hostekint	<i>Waterverdragen — Onderhandelingen met Nederland</i>	707
66	24.03.1993	L. Barbé	<i>Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen — Rollend Fonds</i>	708
70	0 08.04.1993	L. Barbé	<i>Technology Assesment — Budgetten</i>	717
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
144	05.04.1993	L. Barbé	<i>Slibstort in Dendermonde — Milieuverontreiniging</i>	693
145	05.04.1993	L. Barbé	<i>Maalderij n.v. Immo in Lennik — Milieuvervuiling</i>	693
146	05.04.1993	R. Swinnen	<i>Afvalwaterzuivering in de Beneden-Demer — Concrete uitwerking</i>	694
147	08.04.1993	F. Dewinter	<i>Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — Factuur en berekeningswijze</i>	695
148	08.04.1993	L. Appeltans	<i>Grondwaterwinning Tessenderlo Chemie — Gegevens</i>	696
149	08.04.1993	L. Appeltans	<i>Tessenderlo Chemie — Verbranding gechloreerde koolwaterstoffen</i>	696
150	08.04.1993	P. Breyne	<i>Sanerings- en renovatiewerken — Nieuwe rentetoelage en verbeteringspremie</i>	697
151	08.04.1993	L. Barbé	<i>Milieuvergunningen — Achterstand in behandeling</i>	698
152	13.04.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Brand in privé-woningen — Preventiebeleid</i>	708
153	13.04.1993	M. Capoen	<i>Duinenreservaten aan de kust — Trekken van brandgangen</i>	709
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
141	04.02.1993	F. Van den Eynde	<i>Uitbreiding industriegebied ten noorden van Waver — Beroep tot schorsing</i>	709
180	08.03.1993	F. Sarens	<i>Aanbrengen geluidswerende borden of panelen — Effect op geluidshinder</i>	710
197	22.03.1993	E. Beysen	<i>Openstelling A 12-Havenweg — Resultaten</i>	711
202	29.03.1993	L. Barbé	<i>N 42 Geraardsbergen-Gent — Doortrekking in Herzele</i>	711
205	30.03.1993	J. Peeters	<i>Project leefbare doortocht in Herentals — Stand van zaken</i>	712
216	08.04.1993	L. Appeltans	<i>Bouwvergunningen — Aanleg van groenschermen</i>	700
218	o 13.04.1993	M. Capoen	<i>Havengeul Nieuwpoort — Geplande werken</i>	717

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Bmsselse Aangelegenheden

86	08.03.1993	F. Van den Eyn-	BRTN — Promotie van boek over Vlaams Blok	712
		de		
87	08.03.1993	F. Van den Eyn-	BRTN — Gebrek aan respect voor parlementaire democratie	713
		de		
98	23.03.1993	X. Buisseret	Budget voor kunstwerken — Besteding	713
99	25.03.1993	F. Van den Eyn-	Studio Brussel — Advertentie tegen de volksaard	713
		de		
100	25.03.1993	F. Van den Eyn-	Studio Brussel — Vlaamse schlagers	714
		de		
101	26.03.1993	F. Van den Eyn-	BRTN-programma n.v. De Wereld — Payoke	714
		de		
102	26.03.1993	F. Van den Eyn-	BRTN-programma Magazine — Overname artikel uit extreem-links	714
		de	weekblad	
103	26.03.1993	F. Van den Eyn-	BR TN-nieuwsgeving — Politieke voorkeur	715
		de		
105	02.04.1993	H. Van Diende-	Verkoop militair materieel — Overname door Vlaamse Gemeenschap	716
		ren		
106	02.04.1993	F. Van den Eyn-	Openbare omroep — Bevoordeling van bepaalde partijen	716
		de		
111	21.04.1993	L. Pierco	Subsidiëring organisaties Nederlandstalige volksontwikkeling — Ac-	701
			countantsverklaring	
112	21.04.1993	L. Standaert	BR TN-televisie — Sluikreclame	701
113	23.04.1993	W. Verreycken	BRTN-TV — Afsluiting uitzendingen met Vlaams volkslied	701

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

141	07.04.1993	J. Van Hecke	Terbeschikkingstelling en reffectatie — Reglementering	702
142	07.04.1993	J. Van Hecke	Secundair onderwijs — Zevende jaar	702
144	13.04.1993	J. Demeulenaere	ARGO-examensessie beheerder, directeur, werkplaatsleider —	702
			Procedurefouten	
146	19.04.1993	L. Van Nieuwen-	Gebruik van het Nederlands in het islamonderwijs — Controle	704
		huysen		
150	23.04.1993	L. Standaert	DynaMo 2-campagne van het departement — Gegevens	704
152	23.04.1993	J. De Roo	Hoger onderwijs — Schaalvergrotingen en herstructurering	705
154	29.04.1993	M. Van Peel	Evaluatie ARGO — Stand van zaken	706

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

86	21.04.1993	L. Standaert	Infoborden op snelwegen in Vlaams en Brussels Gewest — Bevoegd-	706
			heidsafbakening	

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

33	07.04.1993	R. Van Hooland	<i>Werkgelegenheid arrondissement Gent-Eeklo — Gegevens</i>	706
34	13.04.1993	P. Hostekint	<i>Tijdelijk tewerkgestelde werklozen — Laattijdige uitbetaling</i>	707